

NEPORAVNAN DOLG

● Kot vsako leto doslej, je bila tudi letos na sam praznični dan celjske občine, 20. julija, slavnostna seja celjske občinske skupščine.

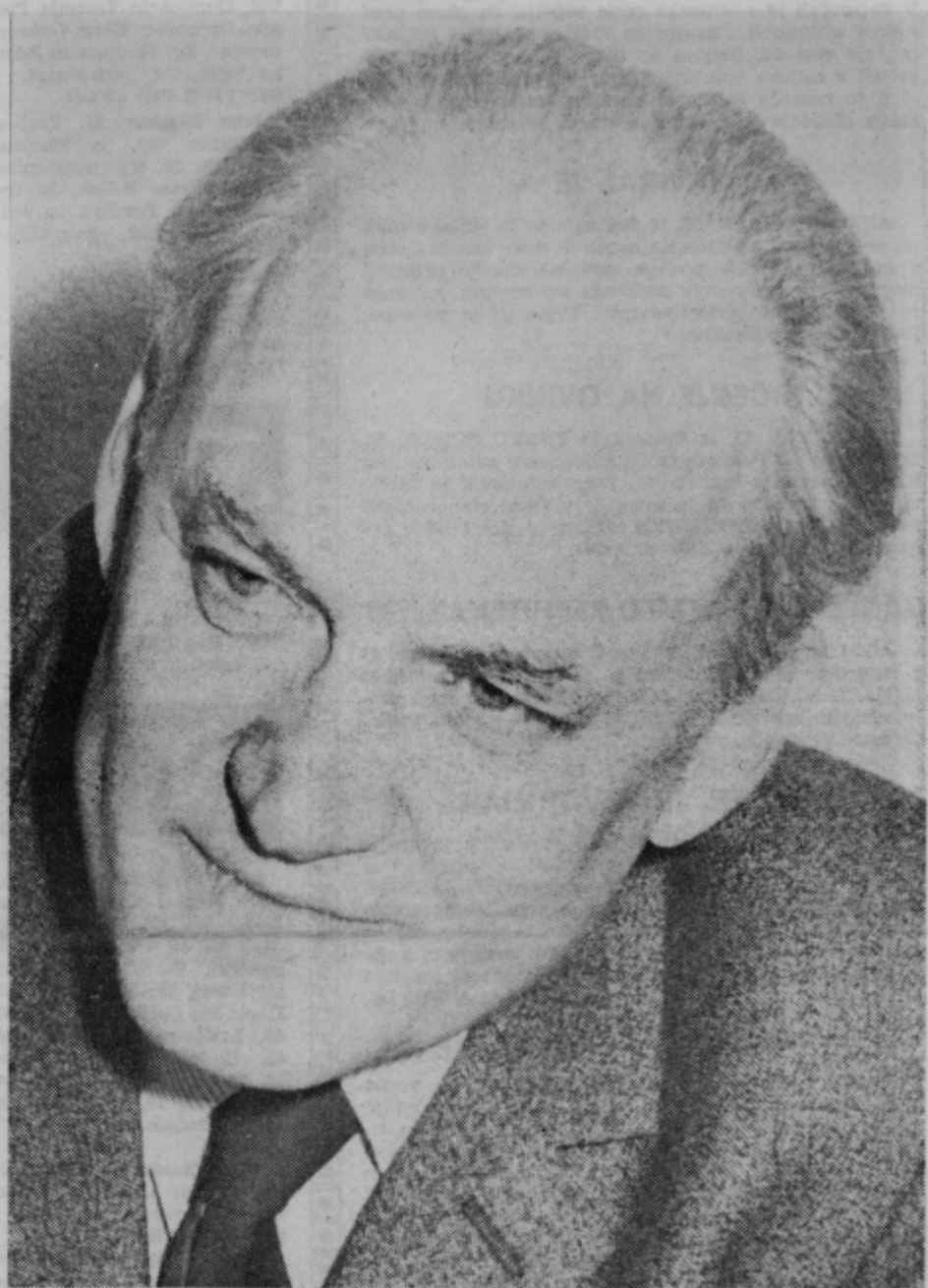
● Na seji, ki so se je udeležili predsednik skupščine SRS Sergej Kraigher, sekretar sekretariata CK ZKS inž. Andrej Marinc, član CK ZKS Zvone Dragan predsednik gospodarskega zbora republiške skupščine Tone Bole, član izvršilnega odbora republiške konference SZDL Franc Simonič, preživeli borci Prve celjske čete, zatem borci Pete prekomorske brigade, Druge grupe odredov, številni nosilci partizanske spomenice 1941, zastopniki pobratenih občin Čuprije, Doboja in Siska, mnogi poslanci in drugi so podelili najvišja občinska družbena priznanja.

Slavnostni govor v počastitev 30-letnice vstaje jugoslovanskih narodov, enake obletnice ustanovitve OF slovenskega naroda in občinskega praznika je imel predsednik občinske konference SZDL, Janko Zevart. Njegov govor ni imel samo spominjskega obeležja, marveč je s

kritično besedo označil tudi sedanji čas, probleme in naloge. »Vsa veličina naše narodno-osvobodilne borbe in ljudske revolucije je prav v tem,« je dejal tov. Zevart, »da smo jo skozi dolga leta nosili v sebi, da je dozorevala in se z vsem revolucio-

narnim žarom razplamtela v srcih večine delovnih ljudi. Svoje koronine je pognala v revolucionarnem razrednem boju, ki ga je vodil delavski razred pod vodstvom Komunistične partije v letih pred vojno.

(Daje na 6. strani)

SERGEJ KRAIGHER, predsednik skupščine SR Slovenije, novi častni meščan Celja. Najvišje celjsko družbeno priznanje je dobil za dolgoletno uspešno revolucionarno delo v naprednem študentskem in delavskem gibanju, za izredne zasluge pri organizaciji vstaje in širjenju narodno-osvobodilnega boja na Štajerskem ter za velik prispevek v povojni izgradnji in utrjevanju novih odnosov med delovnimi ljudmi in narodi Jugoslavije.

KISIKOVE BOMBE NA CESTI

V ponedeljek, malo pred poldnem, se je v bližini Male Pirešice zgodila prometna nesreča, ki bi bila lahko še mnogo težja, vendar se je glede na človeška življenja, pravzaprav vse dobro končalo.

MARJAN CRETNIK, 33, iz Celja je vozil s tovornjakom po svoji desni strani proti Velenju, za njim pa voznica osebnega avtomobila ERIKA SPEGLIČ iz Slovenjega Gradca. Nasproti je pripeljal s tovornjakom RUDOLF KAJIČ, 25, iz Podkrajja pri Hrastniku, katerega vozilo je na blagem ovinku potegnilo

na levo. Udaril je v Čretnikov avtomobil. Spegličeva se je z zavijanjem v desno skušala rešiti trčenja, vendar ji to ni uspelo. Pripeljal je še voznik osebnega avtomobila IVAN KOSTOMAJ, 30, z Ljubecne in trčil v Čretnikov avtomobil, katerega je zasukalo na sredini ceste.

Kajičev tovornjak je bil popolnoma razbit. Na cesti in bližnjem travniku pa je pristal raztresen tovor — polne kisikove bombe, ki jih je Kajič vozil za Steklarno Hrastnik.

Rudolfa Kajiča so odpeljali v bolnišnico zaradi lažjih

poškodb. Bombe so v dveh urah spravili delavci podjetja Plinarna-vodovod.

Skodo na avtomobilih so ocenili na 100.000 dinarjev.

ms

JUGOBANKA
ZA VSAKOGAR
IN ZA VSE!

NAŠ POKAL ZA ROMANA LEŠKA

Na »Skokovem memorialu« je pokal redakcij Novega tednika in Radia Celje, kot najboljši celjski atlet na največji atletski prireditvi v letošnjem letu v Celju dobil Roman Lešek za izjemen dosežek pri skoku ob palici — 480 cm ter izredno športno požrtvovalnost in sploh odnos do športa. Reportažo o tekmovanju objavljamo na 3. strani, razgovor z dobitnikom kristalne vaze, ki so jo izdelali v steklarni »Boris Kidrič« v Rogoški Slatini pa na 8.—9. strani.

CELJE, 22. JULIJA 1971 — STEVILKA 28 — LETO XXV — CENA 60 PAR

NOVI TEHNIK

Glasilno občinskih organizacij SZDL Celje, Laško in Žalec

OB PRAZNIKU VSTAJE SLOVENSKEGA LJUDSTVA, CELJSKEM IN ŠENTJURSKEM PRAZNIKU

RESEVNA NAŠ PONOS

Pohorje, Krim, Kalnik, Petrova gora, Kozara, Konjuh, Manina, strmine nad Sutjeko, Paški Kozjak, Menina, Obrovlje in na tisoče drugih gora, vrhov in pogorij naši domovini niso samo lepo zemljepisna imena, so slavo omenjena, s krvjo tepojena.

Tudi Resevna na meji med celjsko in šentjursko občino je med njimi, s spoštovanjem in ponosom izgovarjamo. Resevna je pod krošje svojih gozdov gostoljubno sprejela prve celjske čete, ki so 20. julija 1941 prisegli, da se bodo za ceno svojih življenj borili za svobodo ljudstva in njegov družbeni preporod. Z Resevne je maščevalna četa komunistov in rodoljubov odhajala na vse bojne akcije, vsrkavala njihovo bolečino, ko so prvi med njimi omahnili in ujele tudi odmeve četinega zadnjega boja, agonijo večjega dela njenih borcev. Resevna je dočakala kolono legendarnih XIV. divizije, a na koncu pred zoro svobode še enkrat zajela v bolesti, ko je v njenih taj zagrnila trupel dveh mladih junakov Cvetličarjeve in Dušana Laha.

Resevna s svojim mirom že šestindvajset let privablja svobodne ljudi na svoje skrite steze, sončne in razcvetle jase. V svojih zelenih nedrih skrbno hrani spomin na stopinje borcev za svobodo, gozdnim cvetjem kinča kotičke kjer so se med boji oddahnili, zapeli pesmi upora, krvaveli in mrlji.

Ta s slavo in ponosom omenjena Resevna bo te dni izgubila svoj zasanjani mir. Oživila bo v prazničnem vzdušju, kajti izbrana je za kraj, kjer bo osrednja proslava ob trideseti obletnici vstaje slovenskega ljudstva za to območje, kjer bo hkrati proslavljen tudi praznik celjske in šentjurske občine.

Skupno praznovanje občanov celjske in šentjurske občine, praznovanje na kraju, kjer je tako čvrsto stkana njih zgodovina v najbolj težkem in usodnem času pa ni samo obujanje tradicije. Praznik bo hkrati odraz spoznanja, da naj bodo občinske meje vez in ne ločnica, je odraz želje po pristnejšem, vsestranskem in predvsem tvornem sodelovanju

v bratski skupnosti komun. Meje, krajevna in zemljepisna imena brez človeka človeku nič ne pomenijo. Če torej Celje ob svojem prazniku stopa v goste k sosedom; je to hoja po že uhojeni stezi, po stezi predvojnih revolucionarjev za prvomajske shode, po stopinjah partizanskih kurirjev in aktivistov. Pa ne samo to. Vez, ki jih ni moč pretrgati, vežejo Resevno s Krimom, Pohorjem, Paškim Kozjakom, pa tudi s Kalnikom, Kozaro. Kajti ko proslavljamo tridesetletnico vstaje, proslavljamo najbolj čvrst dokaz naše usodne povezanosti, v boju skovanega bratstva. Če je bilo tako včeraj, potem je tudi danes in bo jutri. Kar ta cilj moti je enako izdaji, takšni kot je bila tista, ki je povzročila ognjeno agonijo prvih celjskih borcev v mišnu blizu Resevne.

Resevna ni samo naš ponos in kraj spomina, je tudi kraj izpovedi naših hotenj — torej prihodnosti.

JURE KRASOVEC

Nesrečne nesreče

TUDI DRUGI SOPOTNIK UMRL

Pretekli teden je v celjski bolnišnici umrl 28-letni ZELJKO KAJBA iz Celja, ki se je hudo poškodovaval v prometni nesreči 27. junija v Debru pri Laškem. Tedaj sta na kraju nesreče ostala mrtva voznik KAMILLO ZELIČ in sopotnica MARIJA TOVORNIK. Pred dnevi je ta huda nesreča terjala še tretje življenje.

DEVETINŠTIRIDESETA ŽRTEV

FRANC URANC, 60, iz Smartna pri Slovenjem gradu je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti Zalcu. V Petrovčah je s stranske ceste zapeljal na glavo pred njegov avtomobil z mopedom 72-letni MARTIN REBOV iz Arje vasi 67. Rebova so težko poškodovanega prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je popoldne umrl.

S to nesrečo beležimo letos na cestah širšega celjskega območja že 49 žrtev cestnega prometa.

ZAVIRAL JE

ANTON RAŠCAN, 39, iz Soštanja se je peljal z mini mopedom proti križišču Kajuhove in ceste Matije Gubca v Soštanju. Kot je pozneje povedal, mu je pripeljal nasproti neznan voznik osebnega avtomobila, katerega se je ustrašil in pričel zavirati. Vrglo ga je po cesti. Dobil je težje poškodbe.

TRČENJE NA OVINKU

ALOJZ TIČ, 32, iz Velenja in FRANC ZOHAR, 28, iz Smartna ob Paki sta trčila z osebnimi avtomobili na blagem ovinku v vasi Gavče. Tičev avtomobil je odbilo na desno s ceste, da je zadel še v steno stanovanjske hiše FRANCA VODOVNIKA. Zohar je dobil lažje poškodbe. Škode je za 25.000 dinarjev.

ZANESLO GA JE MED PREHITEVANJEM

ALOJZ ŽELEZNIK, 25, iz Zabukovce se je peljal z mopedom proti domu, ko ga je prehitel mopedist MIHAEL VERDEV, 24, iz Griž. Verdeva je med prehitovanjem zaneslo v Železnika, tako, da sta oba padla. Železnik je dobil lažje poškodbe, Verdev pa težje.

OPLAZIL JE TOVORNJAK

IVAN MAZONI, 21, iz Petrovč je vozil s tovornjakom proti Arji vasi, ko ga v Črnavi na preglednem ovinku prehitel voznik osebnega avtomobila JOŽE JERSIČ, 40, iz Velenja. Nasproti je pripeljal neugotovljen osebni avtomobil. Jeršič je ostro zapeljal nazaj na desno in oplazil tovornjak. Avtomobil je zaneslo v jarek, kjer se je prevrnil na bok. Pri nesreči sta bila laže poškodovana voznik in sopotnica ELDA ŠMERC.

ENA NESREČA, ŠTIRJE RANJENI

EMILJA PETEK, iz Smartnega ob Paki, je vozila z osebnim avtomobilom iz Letuša proti domu, ko je zaradi neprimerne hitrosti zapeljala na travnik in trčila v drevo. Pri tem so bili težko poškodovani: voznica ANTONIJA OMLADIČ, FRANC OMLADIČ, 44, in ALOJZ PODVRATNIK, 26, vsi iz Smartnega ter FRANC HLIŠ, 20, iz Letuša. Odpeljali so jih v celjsko bolnišnico. Nesreča se je zgodila v zgodnjih jutranjih urah. Škode na avtomobilu je za 15.000 dinarjev.

VOZIL JE BREZ DOVOLJENJA

IVAN LIPOVSEK, 21, iz Celja, je vozil iz Laškega z osebnim avtomobilom. V Debru je zadel pešca KARLA ZORKA, 28, in MARTINA ZORKA, 23, oba iz Rinfengozda, ki sta hodila po desni strani ceste v isti smeri. Pešca so prepeljali v celjsko bolnišnico. Lipovšek je vozil brez vozniškega dovoljenja.

KLJUB ZAVIRANJU ZADEL OTROKA

KAREL GERHARD, 44, z Dunaja, je peljal z osebnim avtomobilom skozi Zalec na čelu kolone in pred prehodom za pešce zmanjšal hitrost, ko je opazil ljudi na pločniku. Nenadoma je pred njim stekel čez cesto sedemletni IZTOK HLADIN iz Soseske Ložnica. Voznik ga je kljub zaviranju zadel. Dečka so odpeljali v bolnišnico zaradi pretresa možganov.

VOŽNJA PO LEVI

JOHAN ZUPAN, 24, iz Gornje vasi pri Zalcu, se je peljal z osebnim avtomobilom proti Dolenji vasi, ko mu je na ovinku pripeljal po levi strani ceste nasproti mopedist BRANKO BREČKO, iz Gornje vasi in trčil vanj. Brečko se je teže poškodovaval.

CELJE

Poročilo se je 16 parov, od teh: Ivan Jazbinšek, Laziše in Ana Vidic, Male Breze; Silvester Vidic in Danijela Kobilica, Celje; Rajko Potnik, Malahorna in Marjeta Jakop, Dol pod Gojko; Jožef Ravnak, Ivenca in Gabriela Jakop, Dol pod Gojko; Peter Kraner in Marjana Vinter, oba iz Vojnika.

LASKO

Karl Veber, ključavničar, Vel. Gorelce in Terezija Pušnik, Curnovec; Boris Gabron, monter, Zg. Hudinja in Zdenka Selič, trg. pomočnica.

SENTJUR PRI CELJU

Ivan Rozman, 27, Varilec, Prožinska vas in Marjana Mastnak, 20, trg. pomočnica, Vrčno; Franc Košak, 28, trg. poslovođa, Ponikva in Jožica Romih, 22, gospodinja, Podgaj.

SMARJE PRI JELSAH

Dragutin Prtenjak, Celje in Terezija Dolšak, Smarje; Anton Smole, Ješovec in Ivanka Pezdevšek, Cerovec.

CELJE

15 dečkov in 19 deklic

LASKO

2 dečka in 1 deklica

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 1 deklica

CELJE

Jožef Volkar, 58, Rinfnik; Jože Kapla, Trnovo; Maks Asič, 71, Celje; Stanislav Jug, 42, Brezje; Marija Komarički, 78, Trnovlje; Alojzij Eberl, 70, Pongrac; Rudi Tibec, 60, Celje, Anton Krofl, 48, Lesično; Pavlina Orozel, 65, Celje; Janez Berghaus, 73, Strmec pri Rogatecu; Janez Amon, 70, Olmje in Terezija Hodnik, 63, Zalec.

LASKO

Anton Znidarec, 9, Rimske Toplice in Ljudmila Pozaršek, 53, gospodinja, Laško.

SENTJUR PRI CELJU

Marija Toplišek, 74, preužitkarica, Loka pri Žumusu. SMARJE PRI JELSAH Fridrih Drobne, 67; Martin Zorko, 70, Gorjane in Jožef Jesenko, 77, Globoko pri Smarju.

Emil Glasenčnik, 25, Skorno, poškodovani si je levi gleženj; Anton Drogenik, 24, Rog. Slatina, poškodovani si je desno stopalo; Alojz Bobek, 29, Vrčno, poškodovani si je levo dlan; Leopold Kundih, Desenič, poškodovani si je desni gleženj; Stefan Gojznikar, 39, Gornja vas, poškodovani si je prste leve roke; Franc Mraz, 31, Podplat, poškodovani si je desno stran prsnega koša, medenico in desno stegno; Stefan Vodenik, 21, Celje, poškodovani si je levo pod-

leht; Bernard Sotlar, 28, Log, poškodovani si je desno dlan; Drago Zagajšek, 31, Celje, poškodovani si je prste desne roke; Milan Vodovnik, 24, Prožinska vas, poškodovani si je prste desne roke; Martin Marcen, 34, Krivica, poškodovani si je prste desne roke; Anton Delameja, 28, Prihova, poškodovani si je prste desne roke; Alojz Gaberšek, 51, Nezbiše, poškodovani si je desno in levo koleno; Franc Zuraj, 30, Javorje, poškodovani si je prste leve roke; Maks Kramar, 48, Ljubno, poškodovani si je desni gleženj; Albin Nemeč, 32, Velenje, poškodovani si je levo roko; Stefan Esih, 24, Tepanje, poškodovani si je levo stegno; Dominik Brezovšek, 23, Razgor, poškodovani si je levo stegno; Milan Djakovič, 36, Celje, poškodovani si je desno roko; Janez Terbovšek, 57, Ljubno, poškodovani si je levi gleženj; Vinko Bračun, 21, Gholobinjek, poškodovani si je levo roko; Franc Kolar, 61, Bočna, poškodovani si je desno ramo, nadleht in glavo; Milena Gerdij, 22, Latkova vas, poškodovani si je levo kračo; Tihomir Zupanc, 20, Zabukovica, poškodovani si je desno stopalo; Milan Hojnik, 16, Velenje, poškodovani se je po glavi; Alojz Solinc, 41, Pesje, poškodovani si je prste desne roke; Vilij Blazinšek, 21, Vojnik, poškodovani si je prste desne roke; Maks Pesjak, 37, Socka, poškodovani si je prste desne roke; Franc Leskovšek, 21, Slivnica, poškodovani si je prste desne roke.

UNION:

22. julija se ameriški barvni film »VENEC POPKOV«; od 23. do 25. julija italijanski barvni film »ZAROTNIKI ZA SVOBODO«; od 26. do 28. julija ameriški film »VRNITEV V BATAAN«.

METROPOL:

22. julija se angleški barvni film »ZIVIS SAMO DVAKRAT«, ob 16.30 in 18.30 GVDALKANAL; od 26. do 28. julija ameriško-češki barvni film »VODA NEKAJ PRINAŠA«.

DOM in LETNI KINO:

S. KRAIGHER V KOVINOTEHNI

Takoj po slavnostni seji celjske občinske skupščine so predsednik republiške skupščine Sergej Kraigher, sekretar sekretariata CK ZKS inž. Andrej Marinc, član CK ZKS Zvone Dragan in predsednik gospodarskega zbora republiške skup-

ščine Tone Bole skupaj predsednico celjske občinske skupščine Olgo Vrabec vo obiskali kolektiv Kovinotehne in si ogledali novo poslovnostno zgradbo tega podjetja. Tu jih je sprejel glavni direktor podjetja, dr. Krivec.

VSEM OBČANOM
OBČINE CELJE ČESTITAMO
OB NJIHOVEM PRAZNIKU
20. JULIJU

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV ŽIČNA CELJE

22. julija se francoski barvni film »TAT IZ PARIZA«; od 23. do 25. julija francoski barvni film »ZANDAR SE ZENI«; od 26. do 27. julija angleški barvni film »NEDOLŽNA LJUBEZEN«; od 28. do 29. julija francoski barvni film »OSKAR JE VSEGA KRIV«.

DOBRNA:

24. in 25. julija angleški barvni film »NEDOLŽNA LJUBEZEN«.

Predstave so v kinu Union in Dom vsak dan ob 18. in 20. uri, v Metropolu ob 16.30, 18.30 in 20.30 ur, v Letnem kinu ob 20.30 ur, v Dobrni pa v soboto ob 18, v nedelji opa ob 16. ur.

DEZURNA LEKARNA

Do sobote, 24. julija do 12 ure je dežurna Nova lekarna, Tomšičev trg 11, od sobote dalje pa Lekarna Celje, Vodnikova 1.

Trgovsko podjetje na veliko in malo s servisi

CELJE

čestita vsem občanom ob njihovem prazniku
20. juliju in se jim priporoča s svojimi uslugami

VELEBLAGOVNICA

KOMPLETNA KOZMETIKA ZA PLAŽO • KOMPLETNE POTREBŠČINE ZA PLAŽO • OBIŠČITE ODDELKE KOZMETIKE, USNJENE GALANTERIJE IN ŠPORTNIH POTREBŠČIN

CELJE:

TRON ATLETSKIH KRALJEV IN KRALJIC

● Na letošnjem »Skokovem memorialu« se je zbralo več kot 150 atletov iz desetih evropskih in izvenevropskih držav, med njimi prvič tudi iz ZDA, Trinidada in otokov Fidži.

● Med mnogimi znanimi imeni tudi svetovni in evropski rekorderji, kot Silvester, Bessonova, Gusenbourjeva in drugi, katerim so se pridružili odlični Jugoslovani na čelu z Nikoličevom, Urbančičevom, Križanom, Karasijem, Kocuvanom, Vivodom itd.

● Urankarjeva in Pečetova (AD Kladiivar) dosegli nova republiška rekorda!

● V memorialni disciplini — teku na 100 m zmagal Predrag Križan (Crvena zvezda), ki je izenačil državni rekord in prejel lep pokal. Od veselja je poljubljal tartan.

● Kristalni pokal, darilo redakcij Novi tednik in Radio Celje najboljšemu celjskemu atletu, je presenetljivo, vendar povsem zaslužno osvojil Roman Lešek!

● Organizacija ni bila takšna, kot smo jo bili na podobnih tekmovanjih navajeni!

Aletika je kraljica športov in njeni vdani podaniki so

Kataši Urbančič na prvem večjem tekmovanju pred domačim občinstvom ni šlo. Upajmo, da bo prihodnje bolje...

Celjanom v okviru »Skokovega memoriala« pokazali vse njene plemenite veščine. Organizatorji so uspeli zbrati dovolj dobrih in kvalitetnih atletov ter atletinj, ki so s svojimi imeni in rezultati zagotovili celjski prireditvi izredno visoko kvaliteto raven in mednarodni ugled. Prav imajo tisti, da je to atletika, ki se gleda in da bi moral »Skokov« memorial zavzeti stalno mesto v koledarju mednarodne atletske federacije, kajti samo to mu zagotavlja resnično vrhunsko zasedbo. Seveda pa so za zasedbo takšnega tekmovanja potrebni tudi drugi faktorji, ki pa smo jih na letošnji prireditvi pogrešali. O njih bomo spregovorili kasneje.

Doseženih je bilo nekaj odličnih rezultatov: Silvester je vrge disk 63,88 m in kroglo 20,91 m. Oboje sta nova rekorda stadiona, prav tako dosežek Bessonove na 400 m

— 52,5! Od Jugoslovanov se je zlasti izkazal Križan s prvim mestom na 100 m in izenačenim državnim rekordom 10,2. Košutič in Antunovičeva v skoku v daljavo (778 cm oz. 622 cm), Stojčević (110 m ovire 14,3 sek.), Nikoličeva (brez prave konkurence) na 800 m 2:03,9 in še nekateri drugi.

Kako pa je s Celjani? Nekoliko so nas razočarali. To ne toliko zaradi uvrstitev, saj smo osvojili tri prva mesta, bolj zaradi dosežkov. Urbančičeva je sicer zmagala v metu kopja, vendar s skromnim rezultatom 54,62 m. Vivod je bil prvi v skoku v višino prav tako s povprečnim rezultatom 205 cm. Povsem je razočaral Kocuvan v teku na 400 metrov, kjer je bil četrti (premagal ga je tudi Sušan) s 47,2. Zelja po dosegi državnega rekorda, kar je v močni konkurenci odličnih tekmovalcev s Trinidada bilo možno, ni bila uresničena. Vsi trije so bili tudi kandidati za osvojitve kristalne vaze, ki jo vsako leto na največji atletski prireditvi v Celju najboljšemu domačemu atletu oziroma atletinji podeljuje redakcija Novoga tednika in Radia Celje. Zaradi povsem povprečnih rezultatov ga ni dobil nihče izmed njih, temveč na veliko presenečenje in veselje hkrati veteran celjske atletike skakalec ob palici Roman Lešek, ki prav letos dosega drugo tekmovalno pomlad. Brez posebnih težav je preskočil 480 cm (11 cm slabše od njegovega državnega rekorda postavljenega leta 1964 sredi najboljših formel) in naskakoval 5 metrov! Da Roman ni več aktiven atlet, saj je s sistematično vadbo pred leti prekinil, potem smo povedali vse. Zaradi dobrega zultata in vztrajnosti smo se odločili, da pokal podelimo njemu. To pa naj bo tudi vzgled mlajšim atletom, ki jih včasih vse preveč hitro zapelje trenutek slave.

Danica Urankar (slika zgoraj, druga od leve proti desni), druga od leve proti desni, je dosegla nov republiški rekord v teku na 800 m in se je prvič spustila pod mejo 2:10 — tečja je 2:08,8. Od-

lično! Nova rekorderka je tudi Marjeta Peče v teku na 200 m ovire — 28,4. Svet je bil četrti v teku na 3000 m, Vravnik tretji v metu krogle in peti v metu diska.

Tekmovanje si je poleg tri tisoč gledalcev ogledalo tudi več prominentnih jugoslovanskih in tujih atletske delavcev ter novinarjev. Ne moremo mimo zapisa, da prav za slednje ni bilo tako preskrbljeno, kot bi na tako velikem tekmovanju moralo biti. Nepregled nad prijavljenimi novinarji, težave z informacijskim materialom (ne z biltenom, te so vsi kmalu dobili), mize neoznačene s prijavljenimi redakcijami, neomejeno sprehajanje poklicnih fotoreporterjev in upadalec po stadionu, slabo ozvočenje, ki je odpovedalo že pri otvoritvi, neorganiziran uvodni ceremonial (prihod atletov), neobveščeno novinarjev, da je na občini sprejem za vse goste in atlete in še vrsta drobnih malenkosti, ki pa organizaciji jemljejo tisto oceno, ki smo je bili navajeni pred leti: odlično. Če bomo hoteli tudi v bodoče vabiti v Celje atletske kralje in kraljice bo treba tudi ta del posla opravljati z večjo mero profesionalnosti, ne pa z levo roko. Sodniki so tako kot vedno svoje delo odlično opravili, prav tako služba, ki je skrbela za bilten s tekočimi rezultati.

TONE VRABL
MILAN BOZIC
TONE TAVCAR

ZAPISI OB STEZI

● Petnajst minut pred začetkom tekmovanja se je pri sodniškem zboru javila tudi predstavnica častnega odbora predsednica skupščine občine Celje Olga Vrabčič in takoj prisotne povprašala akcije pa je predsednik AD Kladiivar Jure Kasilinger, ki se mu moram osebno javiti, drugače mu bo pritisk porastel, če me ne bo videl. Jure je res kmalu prišel in bil vesel, da je predsednica prišla ter da bo lahko začeli s tekmovanjem.

● Mami Ferda Skoka Tereziji so atleti Urbančičeva, Urankarjeva, Obal in Vivod izročili sopleke rož. Slednjemu je še vedno živahna 94-letna mati Ferda Skoka krepko stisnila roko z besedami: »Želim vam mnogo, mnogo uspehov.« Bila je bolj pozorna do drugih, kot drugi do nje!

● Ko je ameriški gorostas, svetovni rekorder v metu diska po končanem tekmovanju prišel ves razgret in utrujen k vodstvu tekmovanja, da prejme priznanje in praktična darila, je pobral predsednika Jureta Kasilingerja: »Castite me z eno oranžado, nimam nič dinarjev pri sebi.« Jure ga je z največjim veseljem častil (slika 1 zgoraj levo), saj navsezadnje nima priložnosti vsak dan častiti svetovnega rekorderja.

● Silvester je prejel tudi posebno darilo steklarne »Boris Kidrič« iz Rogaske Slatine — komplet kristalnih kozarcev za viski. Takoj je pogledal ornot, kaj se v njem lepša skriva. Bil je prijetno presenečen, saj takšno darilo ni kar tako. To zlasti dobro vedo Američani, ki so med največjimi krupci rogaskega dragocenega stekla.

Tekmovanje so si ogledali tudi svoji pokojnega predvojnega celjskega atleta Ferda Skoka: njegova sestra, mama Terezija in žena Milka.

Pod tribuno smo lahko srečali tudi nekdanjo odlično atletinjo celjskega Kladiivarja in doiga leta najhitrejšo Jugoslovanko Olgo Sinkovec-Luncer. Pravzaprav je bila na tekmovanju vsa njena družina: mož Vilko je skrbel za poročila za »Sportske novice«, sinko pa je varno sedel v naročju mame in opazoval tekmovanje.

Predragu Križanu, zmagovalcu v memorialni disciplini tekmovanja teku na 100 metrov, izročila priznanje in praktično darilo ter čestitila lena Ferda Skoka Milka.

Tribuna je bila po dolgem času ponovno povsem polna. Pogled na več kot tri tisoč gledalcev je bil lep posebej ob dejstvu, da so lahko videli kvalitetno prireditev.

DEVET ODDELKOV CELOTE

RAZGOVOR S SEKRETARJEM SREČKOM PRATNEMERJEM O TEM, KAKO JE MOGOČE TAKO DOBRO DELO V TERENSKI ORGANIZACIJI

Terenska organizacija Zveze komunistov na Otoku ima 318 članov, ki so razdeljeni po devetih oddelkih in velja za eno najboljših organizacij v celjski občini. Mnogi pravijo, da je srce vsega novinar RTV, Srečko Pratnemer, ki so ga pred meseci izvolili za sekretarja. Zato smo ga povabili v naše uredništvo na kratek razgovor.

»Delo na terenu je bolj komplicirano kot v delovni organizaciji, saj se tu srečujejo interesi tako proizvajalcev kot potrošnikov. Menim, da je razpoloženje občanov tam kjer živijo, barometer stanja v katerem smo,« je dejal Srečko Pratnemer.

Terenska organizacija Otok združuje ljudi od gospodinj, upokojenec do sodnikov, predvsem pa ljudi, ki so v takšnih službah ali izven njih, kjer ni osnovnih organizacij ZK. Zaradi boljšega čela so številno organizacijo delili glede na območja na devet oddelkov, katerih člani vedno razpravljajo o skupni temi ter tudi o posameznih konkretnih problemih s svojega območja, medtem, ko na konferenci, ki ima delegatski sistem, obravnavajo

stališča oddelkov in sprejmejo sklepe, ki imajo na takšen način podporo vsega članstva in tudi obveznost za vsakega posameznika. Zanimivo je, da se oddelki sestajajo redno vsak mesec, kar je težko doseči celo v delovnih organizacijah, ki so vsekakor bolj kompaktne sredine.

»Menim, da je osnovno vprašanje terenske organizacije ZK to, kako krajevne organizacije uspevajo razvijati krajevno samoupravo. Zal delo ponekod ovira dejstvo, da se izgublja v nešteti konkretnih drobnih vprašanjih in pozablja, da bi morala organizacija tvoriti jedro krajevne skupnosti in usmerjevalca dela, ne pa da se ponekod primerjajo s SZDL. Teža je v političnem razmišljanju.«

Po volilni konferenci so v organizaciji zastavili kot temeljno vprašanje idejno vlogo komunistov v krajevni samoupravi.

»Nemogoče je, da bi se v organizaciji pogovarjali in sprejemali sklepe, katere bi izvajal potem nekdo tretji.

Razpravljamo in sklepamo lahko o tistih vprašanjih,

kjer imajo komunisti možnost, da jih realizirajo. Na Otoku smo najprej ocenili dejansko stanje, ki ni bilo preveč vzpodbudno za delo dosedanje organizacije in ocenili možnosti in sposobnosti za delo v takšnih razmerah ter kot tretje okrepili in sicer idejno politično samo organizacijo. Če ne bi razčistili vseh vprašanj sedanje vloge ZK, bi težko prišli do takšnega koncepta in programa dela, kot ga imamo.

Da bi uresničili vlogo ZK na terenu smo poskusili vskladiti delo vseh dejavnikov na področju krajevne skupnosti za namenom odpravljanja cepljenja sil. Formirali smo krajevni politični aktiv in izdelali predlog skupnega akcijskega programa. Obravnavali so ga vsi oddelki, dokončno pa je bil sprejet na konferenci. Program je zelo konkreten, saj določa katera organizacija je nosilec posameznih nalog. Politična aktivnost se je razvijala na podlagi programa z osnovno motivacijo, da o vseh vprašanjih odločajo občani in da tega ne more narediti nihče mimo njih.«

Udeležba na sestankih in na konferenci je izredno dobra,

verjetno zato, ker ob toliki konkretizaciji dela in njegovi realizaciji, ljudje vedo bolj čutijo dejansko potrebo kot samoupravitelji in ne samo kot pasivni spremljevalci dogodkov.

»Eno glavnih vprašanj dnevnih redov naših sestankov je kako je s samoupravljanjem v krajevni skupnosti drugo je, kako poživiti delo SZDL s tem, da morajo biti komunisti prisotni na vsakih področjih dela in imeti svoje občane in tretje, da kraj na skupnost sestavlja program glede na potrebe in zahteve občanov vnaprej, tako da bo lahko to posredoval občinski skupščini. Nemogoče je sprejemati naloge, če so neizvedljive. Nobena organizacija ni mogoča brez podpore in zahteve občanov, skratka krajevna samouprava mora delati tisto, kar občani želijo in pričakujejo od nje. Iz tega samouprave ne more ničesar reševati.«

Morda je teh nekaj kratkih misli o izrednem delu komunistov na Otoku pojasnil zakaj je mogoče tudi v terenski organizaciji ZK delati dobro in uspešno.

M. SENICA

Za nevesti se je s fanti pred »strango« že osmič pogajal starešina in prizadevni organizator kmečke občine TONE KNEZ. Da bi še dolgo stala nad osrednjim dogodkom vsakoletnega praznovanja »piva in cvetja«.

DEVETO PRAZNOVANJE PRAZNIKA »PIVA IN CVETJA«

TRADICIONALNO V LAŠKEM

● ZACETEK S STOLETNO TRADICIJO GODBE NA PIHALA ● BREZ PETJA NI SLOVENSKEGA VESELJA ● TEDEN SPORTNE RAZGIBANOSTI ● PREENECENJE IZ TRESTENIKA ● REFORMIRANI OGNJEMET ● BREZ FANTOVSCINE, DEKLISCINE IN VASOVANJA ● »DA« JE ENAK V SRBSCINI IN SLOVENSINI ● TRADICIONALNI »VISEK« NA LASKIH ULICAH V »MINUS« GOSTINSTVU.

Laščani s svojo prirediteljsko vneto kažejo maratonske vrline. Po tednu prireditev ob občinskem prazniku jim ni zmanjkalo »štrenes« za turistični praznik »pivo in cvetja«. Začeli so ga z jubilejem godbenikov ob njihovi stoletnici (o njej smo pisali), pridružili so se jim pevci (o njih še bomo), organizirali razstavo otroških grafik in srbske domače obrti, vrsto športnih prireditev, od katerih nekatere bolj zaradi vzdušja kot zares. Turistične prireditve pa so se začele z nastopom kulturno-umetniškega društva iz Trstenika, ki je s svojimi glasbenimi, folklornimi, pevskimi in baletnimi točkami navdušil, kljub temu, da jim je tehnika (ozvočenje) grdo sabotirala.

Sicer pa je v Laškem potekalo vse po tradiciji. Tradicionalen je bil nočni tek z bakljami, tradicionalen je bil sobotni ognjemet, ki pa je bil reformirano skrajšan, a vseeno veličasten, kajti lepo kratko traja. Bilo je nekaj tradicionalnih odstopanj od programa. Tako ni bilo ne fantovščine, ne dekliscine, pa tudi nedeljski promenadni koncert godbe na pihala je iz tehničnih razlogov odpadel. Letos pa je prvič odpadlo tudi vasovanje. Fantje najbrž niso nikjer našli »lojtres«.

Sobotna in nedeljska noč je bila tudi tradicionalna. Kljub plesiščem in še več gostiščem na prostem, obiskovalcev, ki jih je bilo kar blizu deset tisoč, Laško ni moglo nasiti in odzjeti. Spet je na stotine in stotine ljudi okoli polnoči po brezupnem iskanju prostora zbežalo na sever in jug.

Nedelja. Začelo se je z odhodom po nevesti, pri čemer pa je manjkala srbski ženin in zato se pred poroko moral slišati nekaj zabeljenih, ki pa je končno le prišel. Spreved skozi Laško je bil letos krajši za kravo, pogajanja pred »strango« zanimiva, nerodna pa toliko, da so »strangarje« pozabili v lanski tekst vpisati imeni letošnjih nevest.

Opoldne sta dva para, DEFINA DJORDJEVIĆ, profesorica in RADOS PANTIC, inženir iz Trstenika, ter EVA KVAS, kmečka hči iz Sredraža in PETER SEME iz Globokega, izrekla svoj »das« ob sklenitvi zakonske zveze.

Veselo se je v Laškem nadaljevalo do hudega popoldanskega naliva, ki je tudi tradicionalen v devetih letih, odkar praznujejo praznik »piva in cvetja«, sem in tja zmoli prireditelji in njihovo občinstvo.

Kaj bi se pisali? Na tisoče ljudi je prireditve videlo, tistim pa, ki niso bili zraven, vsega tudi v knjigi ne bi mogli dovedati, da se laška prireditve po pravici prištevajo med najbolj zanimive in uspele v naši domovini.

Fantje, ki so »strangali« in pred tem ukradli nevesti, so po plačilu odkupnine seveda s težkim srcem »vrnili« cvetjici, ki so ju, kot so trdili, tako skrbno čuvali in negovali.

Fotografije: FRANCEK KRAMER

V LETU 1971 BO IZDALA PREŠERNOVA DRUŽBA ZA SVOJE ČLANE SEDEM ZANIMIVIH IN PO TEMATIKI PESTRIH KNJIG. ČLANARINA JE SAMO 40 DIN

JAVNE NAPRAVE — NOVE POBUDE

PRI CELJSKIH JAVNIH NAPRAVAH SO SE ODLOČILI ZA RAZŠIRITEV DEJAVNOSTI

V ospredje stopa kolektiv celjskih Javnih naprav. Loteva se novih nalog in novih načrtov. Moramo reči, da lepih in takšnih, ki jih bodo Celjani toplo sprejeli. Inicijativa je na njihovi strani in prav je, da dobi splošno podporo.

Kolektiv se je odločil za razširitev dejavnosti in za poseg na tista področja, ki so bila doslej močno zanemarjena; vsaj doma. Tako uvajajo nekatere nove usluge, nova dela: čiščenje izloženih oken in reklamnih napisov, čiščenje skupnih prostorov v stanovanjskih hišah, čiščenje in pranje pločnikov pred poslovnimi in drugimi prostori, čiščenje izlivalnikov v stanovanjskih poslovnih in drugih prostorih, pranje in čiščenje smetnjakov, dostavljanje ma-

teriala in blaga, v tem tudi za prodajalce na celjski tržnici, selitev in dostava materiala na domove, odvažanje odpadnih materialov, ki ne sodijo med smeti, varnostni nadzor v nočnih urah itd., itd.

To so le skope besede o novi dejavnosti, ki jo uvajajo pri Javnih napravah, v njih pa je dosti več vsebine in dobre volje. Poslovni ljudje bodo prav gotovo lepo sprejeli pobudo o čiščenju izloženih oken. Z organizacijo čiščenja skupnih prostorov v stanovanjskih hišah in blokkih se bo oddahnil marsikateri hišni svet, zlasti pa tisti, ki ima slabe izkušnje s hišniki. Mnoge težave bodo tako odpadle. Čiščenje izlivalnikov je zlasti preventivna akcija, ki jo po-

zdravljajo gostinski delavci. Dostava materialov in biaga na tržnico in domove ter skrb za prevoz pohištva, skratka za selitev, pa je tista naloga, ki smo jo v Celju močno pogrešali. Tudi uvedba nočnih čuvajev pomeni veliko, zlasti pa varnost in manj tatvin.

Toda, to še ni vse! Njihovo delo sega tudi na vzgojno področje. Skrb za lepo in čisto mesto je tudi njihova. Zato so se odločili, da bodo vanjo vključili tudi otroke, učence sedmih in osmih razredov osnovnih šol. Ob začetku novega šolskega leta bodo med temi učenci oziroma njihovimi razredi razpisali tekmovanje v pisanju nalog na temo o čistoči mesta. Gre za pobudo, v kateri naj bi tudi

mladi pazili na čistočo mestnih ulic, parkov in drugih prostorov. Njihova pobuda bo prav gotovo širša; zajela bo tudi okolja, v katerih ti mladi živijo in delajo. Nagrada bodo skupinske in za tiste razrede, kjer bodo napisali največ in najboljše spise o čistoči v mestu. Nagrade bodo podeljevali vsako leto prvič prvim majem, tako da bodo učenci lahko potrošili denar na majskih izletih.

Kolektiv Javnih naprav posega še na druga področja. Hvaležna je pobuda za ureditev odlagališč za mestne smeti, dosti dela pa jih čakajo tudi pri končani ureditvi novega mestnega smetišča Bukovem žlaku. Vendar tem kdaj prihodnjč.

MILKO VAHČIČ

POSNEMANJA VREDNO BRATSTVO

Občina Laško že več let prijateljsko sodeluje z občino Trstenik v Srbiji. Poleg srečanj, ki jih je omogočil vlak bratstva in enotnosti, so predstavniki obeh občin v preteklih letih izmenjali več medsebojnih obiskov. Kljub vsemu pa so ta srečanja in vsi ti kontakti zajemali le ljudi na odgovornejših mestih, se pravi predstavnike občin in družbene političnih organizacij. Vse to se je dogajalo do pomladi 1971, ko je to sodelovanje prešlo v pomembno in učinkovitejšo širino. Letošnje pomlad je namreč prišlo do pobratenja med obema šolama v Trsteniku in šolo Primoža Trubarja Laško ter šolo Antona Aškercja Rimske Toplice. V istem času pa je osnovna šola Marjana Nemca Radeče navezala prijateljske stike z Osnovno šolo v Vrbovcu na Hrvaškem. Z občino Vrbovec ima že več let prijateljske stike občina Trstenik in tako so se za pobratenje z Vrbovcem odločili tudi predstavniki občine Laško.

Medsebojni odnosi, ki jih je navezala mladina treh občin iz treh republik, so najbolj pristrčni in vsekakor najbolj pristni. O tej pristnosti smo se lahko zlasti prepričali ob

obisku učencev Osnovne šole »Cajetinac Cajka« iz Trstenika pri učencih osnovne šole v Laškem, kakor tudi ob obisku učencev osnovne šole Rimske Toplice pri svojih vrstnikih v Trsteniku. Sreča enih in drugih je bila ob obisku popolna. Laški učenci zdaj komaj čakajo, da vrnejo obisk vrstnikom v Trsteniku, učenci osnovne šole Zivadin Apostolović pa se že tudi vesele septembra, ko bodo prišli v goste k prijateljem v Rimskih Toplicah. Že dosednji obiski so zapustili pri otrocih zares globoke vtise, ki pa se bodo v prihodnje nedvomno še poglobljali. Vsa komur med nami je bilo prijetno in toplo pri srcu, ko je opazoval vsa ta srečanja in nova prijateljstva, vsekakor pa je bil tudi ganjen, ko je ob slovesu videl, da je solzno sleherni mlado oko. Tem dogodkom so prisostvovali tudi starši in številni prijatelji mladine, kar pomeni, da je s srečanja mladine prešlo bratstvo in enotnost v pobratenje občinah v tako širino, ki smo si jo lahko komaj želeli in ki naj bo zares posnemanja vredno. Ob teh veselih prijateljskih srečanjih smo se nehote spomnili na neke nezaželene pojave nacionalizma in šovi-

nizma, o katerih pri naših srečanjih ni bilo niti sledu. Spraševali smo se tedaj, od kod ti pojavi, kdo jih ustvarja, ko vendar tako srbska in slovenska, kakor tudi hrvaška mladina z njimi ni obremenjena. Prepričani smo, da bi bilo tudi drugod mnogo mnogo manj, če bi takšna sre-

čanja razvijali že dosti prej in to povsod — na vseh solah vseh občinah in vseh republikah. Prepričani smo, da s takim bratstvom in enotnost med različnimi narodi kuje in vnaprej razvija prav med mladimi, ki bodo trden garant domovinske homogenosti tudi v prihodnje.

MILKO VAHČIČ

TRGOVSKO PODJETJE

VELENJE —

predstavništvo in prodajalna Celje

čestita vsem prebivalcem celjske občine za praznik 20. julij in se jim priporoča s svojo kvalitetno ponudbo.

VISOKA DRUŽBENA PRIZNANJA

CELJE, 20. julija, Praznik celjske občine v spomin na ustanovitev Prve celjske čete, ta dan 1941. leta v gozdovih pri Sentjurju.

Na slavnostni seji celjske občinske skupščine so podelili častno meščanstvo in tri Šlandrove nagrade.

SERGEJ KRAIGHER NOVI ČASTNI MEŠČAN

Najvišje občinsko družbeno priznanje je predsednik celjske skupščine in hkrati članec dela Celja v republikem predstavniškem organu, Sergej Kraigher, prejel za 10-letno revolucionarno delo. To se je začelo pred vojno v ljubljanskimi študentskimi in rudarskih revirjih in nadaljevalo v času narodnoosvobodilnega boja, ko je zlasti na mariborskem, kozjanskem in celjskem okrožju opravljal funkcijo partijskega sekretarja. Izreden in velik je njegov delež v povojni rekonstrukciji in razvoju celjskega meščanstva. Kot delavec na najodpornostnejših položajih v zvezi in republiških organih odločilno sodeloval pri utrjevanju zdravih socialističnih družbenih temeljev. Izreden je tudi njegov prispevek k poslanec celjskih občanov v zvezni in republiški skupščini. S svojim delom v teh letih je tudi Celju in njegovim prebivalcem dal pravo mesto in ugled v okviru slovenske in jugoslovanske socialistične skupnosti.

TRI LETOŠNJE ŠLANDROVE NAGRADE

Celjska občinska skupščina tokrat podelila tudi tri Šlandrove nagrade. Ta priznanja izredne zasluge, uspešne dosežke pri pospeševanju razvoja občine so prejeli: Olepševalno in turistično društvo Celje, gledališka igralka Marija Goršičeva ter ravnatelj celjske bolnišnice v Celju, primarij dr. Ivan Kopač.

OLEPŠEVALNO IN TURISTIČNO DRUŠTVO CELJE

slavi letos 50-letnico svojega plodnega in izredno uspešnega dela. Kmalu po ustanovitvi si je s požrtvovalnim delom pri urejanju in olepšanju mesta ter pospeševanju turizma pridobilo splošno priznanje, podporo in hvaležnost občanov. Največ uspeha pa je doseglo po osvoboditvi. Največ skrbi je posvetilo urejanju in olepšanju mesta, gradnji in vzdrževanju turističnih objektov, širjenju turistične propagande, prirejanju kulturnih, družbenih in zabavnih prireditev, organizacij izletov in pospeševanju drugih oblik turistične dejavnosti.

Poleg sodelovanja v prostovoljnih delovnih akcijah in zbiranju sredstev za obnovo in urejanje starega gradu in drugih objektov, je društvo v povojnem obdobju izdalo 6 prospektov v skupni nakladi 400.000 izvodov, 5 turističnih publikacij, 70.000 razglednic, 23 številnih Lepega mesta, organiziralo 112 izletov in več kot 100 različnih prireditev.

Društvo in njegovi člani so prizadeto sodelovali v številnih razpravah, sejah, komisijah in samoupravnih organih in dali tako veliko pobud in predlogov za nadaljnji razvoj turizma v občini. Uspehi, ki smo jih dosegli na tem področju, so neločljivo povezani z vztrajnim, vsestranskim in požrtvovalnim delom Olepševalnega in turističnega društva Celje.

IGRALKA MARIJA GORŠIČ

je članica slovenskega ljudskega gledališča Celje vse od njegove ustanovitve. Na celjskem gledališkem odru je ustvarila 140 različnih igralskih likov. V večini predstav je

imela glavne ali vsaj pomembnejše vloge in je s tem pomagala nositi težo gledališkega repertoarja. Izjemne igralske sposobnosti, naravni dar,

ljubezen do gledališke umetnosti in voljo do trdega dela je pokazala predvsem v vlogah Marije Stuart, Desdemone v Othelu, Agneze v Soli za žene, Canina v Volponu, Nežke v Veselem dnevu, Linde v Smrti trgovskega potnika, Mati v Anuilhovi Evridiki, Fordovke v Veselih Windsorčankah, gospe Stockmanove v Sovražnikih ljudstva itd. Vse te in mnoge druge vloge je igrala z veliko ljubeznijo in žarom. V njeni osebi je postal sleherni gledališki lik živ, zanimiv in originalen, brez zunanjih efektov in pomagal. Zato jo upravičeno uvrščamo med velike igralce sodobnega gledališča.

Poleg tega je opravila pomembno delo. Svoje veselje, ljubezen in igralske sposobnosti je razdajala tudi šolski mladini. Številni dramski krožki in večeri »Naša beseda« po osnovnih šolah so v precejšnji meri tudi njeno delo.

PRIMARIJ DR. IVAN KOPAČ

je ravnatelj splošne bolnišnice v Celju. Ima velike zasluge pri organizaciji zdrav-

stvene službe med NOB in po osvoboditvi. Udeležil se je legendarnega pohoda XIV. divizije na Štajersko, kjer je bil spomladi 1944. leta imenovan za organizatorja partijskih bolnišnic v severozahodnem delu Štajerske. V njegovih, po njem imenovanih »Pavčkovih bolnišnicah na Pohorju«, se je uspešno zdravilo več sto ranjenih in bolnih partizanov.

Po osvoboditvi je bil dr. Ivan Kopač med glavnimi organizatorji zdravstvene službe v naši regiji. Bil je ravnatelj bolnišnic v Topolšici in Novem Celju, od 1959. leta pa je ravnatelj celjske splošne bolnišnice. Tu je začel z organizacijo, širjenjem in nadaljnjo izgradnjo novih oddelkov. V času njegovega ravnateljstva se je bolnišnica močno razvila. Zgrajeni, preurejeni ali na novo sodobno opremljeni so bili interni, kirurški, očesni, ginekološko-porodniški in drugi prostori. Vrh tega ima veliko zasluge pri organizaciji in integraciji celotne zdravstvene in še posebej nevropsihiatrične službe v regiji. Dr. Kopač intenzivno sodeluje s strokovnimi organi in zdravstveno službo v republikah, je avtor mnogih strokovnih razprav, člankov in referatov, s katerimi je veliko prispeval k razvoju zdravstvene službe v Celju, celjski regiji in v slovenskem merilu.

UBILEJ KMETIJSKEGA KOMBINATA ŽALEC

soboto bo pri Seškem mostu osrednja proslava ob 10-letnici ustanovitve kmetijskega kombinata Hmezad v Zalecu. Prvič bodo povabili tudi upokojeince — 750 članov kolektiva prejme priznanja za desetletno službovanje v kombinatu.

Po vseh delovnih enotah kmetijskega kombinata Hmezad se pripravljajo za osrednjo proslavo ob 10-letnici ustanovitve podjetja. Prireditve bodo pripravili v soboto, 24. julija v prostoru pri šeskem mostu. Ob tej priložnosti bodo delavcem, ki so že od ustanovitve dalje zaposleni v kombinatu, podarili ure in darila. Na prireditvi bodo prvič povabili tudi okolišne upokojeince, ki so bili zaposleni v kombinatu. Le-ti bodo po slavnostnem kosilu, ki ga bodo imeli v Salski postrežni restavraciji v Celju, ogledali obrat Mesnine delovno enoto Hladilnico v Celju, nato pa jih bodo z avtobusi prepeljali na prireditveni prostor pri šeskem mostu.

Za to prireditve pripravljajo bogat kulturni program, v katerem bodo sodelovali pevski zbor iz Tabora,

razglasili rezultate športnih tekmovanj, ki so jih opravili med tednom pred osrednjo proslavo. Pripravljajo pa tudi zabavne igre, kot vlečenje vrvi, skakanje v vrečah, tek s samokolnico, petelinji boj in podobno. Skratka program je izredno bogat in bo lahko zadovoljil vsakega udeleženca.

Organizacijski odbor pri-

pravilja avtobuse, s katerimi bodo vse prepeljali do prireditvenega prostora. Pozabili pa ne bodo tudi na delavce delovnih enot v Šmarju pri Jelšah in Radljah ob Dravi.

Prireditve, ki je že tradicionalna, saj jo prirejajo že vrsto let, bo tako letos slavnostnejša kot katerakoli prej.

OBČANOM CELJSKE OBČINE ČESTITAMO ZA PRAZNIK 20. JULIJ

ELEKTRO CELJE POSLOVNA ENOTA CELJE

se priporoča s svojimi uslugami:

projektiranjem elektroenergetskih naprav, gradnja daljnovodov, transformatorskih postaj in n. n. omrežij ter instaliranjem industrijskih in poslovnih prostorov.

pitna breker

LJUDJE MED SEBOJ

Tisto jutro je bilo lepo vreme. Po dežju je bil zrak čist in svež in v srce se človeku nehote prikrade blagodejen mir.

Hitela sem skozi majhno naselje po opravih. Vrtovi so bujno ozeleneli in gospodinje so imele delo v njih. Nekdo je popravil avto, mlad fant je stal z razkorakom ob cesti in prezirljivo gledal v nekoga, ki je ležal na tleh. Bila je stara, čisto nebogljenka žena. Sključena v dve gubi je držala glavo na kamenju, kar tako ob cesti, sredi vsega tega trušča in vsakdanjosti. Modra v obraz in omamljena od vročega sonca, je še komajda živela. Prijela sem jo pod pazduho, jo dvignila in odpeljala na travo, kjer bo mehkeje, udobneje. Solze so ji kar same od sebe, brez da bi jokale, teklo po razoranem obrazu. Trinosemdeset let je rekla, da je stara, in da so jo spodili od hiše. Bila je lačna in ni mogla več. Postalo ji je slabo in je padla.

»Tako so me mimoidoči čudno gledali, toda nihče mi ni pomagal. Sama pa nisem mogla niti noge premakniti.«

Verjela sem ji. Nisem pa razumela fanta, ki jo je z nasmehom zapustil.

O, prav vsi bomo stari. Prav vsi bomo nekoč hodili s palico, morda celo lačni.

Minevajo leta, tisti dnevi, ko smo imeli srce dovolj široko za vse, pa tonejo v pozabo.

J. B.

PLANINE IN MLADI

V soboto, 26. junija, se je v prostorih Ljudske knjižnice v Rimskih Toplicah vršil prvi občni zbor MO PD RIMSKIH TOPLIC. Dejstvo, da je bil zbor sklican v neugodnem terminu, je pokazalo, da je malo zanimanja za planinske ture, za vstop v gorski svet, za shajanja mladih v okrilju gora. Tisti, ki pa so prišli, ker vidijo v planinskem duhu tudi sebe in svoj delež skupnosti, so slišali zanimive debate o predstojećem delu. Dva mlada planinska entuziasta Branko Gračner in Marjan Knez sta razpletla zanimive ideje o raznih oblikah planinskega življenja, ki bi se razlikovale od dosedanjih in skušale pripeljati do večjih akcij in masovnejšega udejstvovanja v odseku. Planinski tabor, ki naj bi bil v prvi polovici julija in nekateri izleti v naše Alpe so osrednja tema mladih gornikov, ki so se spriznali z dejstvom, da bodo morali marsikaj storiti, da ne bodo osamljeni. Toda tudi manjša skupina je včasih uspešna, ponavadi še mnogo bolj kot večje, a nesložna vrsta. Skoraj vsi navzoči so se navdušili za plezanje, ki ga bo vodil načelnik odseka.

A. M.

FILMSKO POPOLDNE V RIMSKIH

Preteklo nedeljo popoldne se je na terasi pred bifejem samopostrežbe v Rimskih Toplicah, ki bo jeseni slavila obletnico svojega obstoja, začelo snemanja krajšega umetniškega filma »Bežanje iz avanture«, režiserja, scenarista in snemalca Andreja Marinška. Črno bel film v super tehniko amaterskega formata nastaja v okviru zanimivega in širšega filmskega projekta o Rimskih Toplicah, njenih ljudeh in dogodkih. Samostojna filmska skupina, ki se glede na pestrost vsebine in razvejanost žanra močno spreminja in veča, bo s svojim skromnim deležem pred očesom filmske kamere pripomogla k filmski nadaljevanki, ki bo prikazana ob koncu leta na profesionalnem platnu kinematografa v Vojaškem zdravilišču. V ljubzenski komediji lahkega tipa, ki je bila posneta v nekaj snemalnih urah, sta kot gosta in glavna akterja nastopila Laščana Cvetka Šmid in Karli Kraševc. Poleg njih sta epizodni vloge odigrali Janja in Nataša Kajtna, tajnico pa je predstavljala Agica Zupan. Bojazen, da bi prisotnost raznoterih gostov pokvarila snemalno atmosfero in psihično obremenila igralce, je bila odveč. Ljudje so si z zanimanjem ogledovali improvizirano delo, ki mu je botrovalo naklonjeno vreme in srečne okoliščine. A. M.

RIBIČI IN POLJSKI PRIDELKI OB VOGLAJNI

V zgodnjih jutranjih urah ali pozno zvečer se pojavijo ribiči ob Voglajni. Nekateri pa čakajo ob robu Voglajne na ribe in morda jim je sreča naklonjena. Med njimi je tudi nekaj taki hribčevci, ki čakajo večera, ko se zmračí, ponavadi kmetje tega področja pustijo delo na polju in se vračajo utrujeni na svoje domove.

Takrat gredo omenjeni, lahko rečemo tudi tatovi, na delo. Kradejo poljedelske pridelke, tudi vrtnino. Celo krompir jim pride prav, čeravno je pokazal šele prve cvetove in je komaj za oreh debel. Zato ga morajo pač več izruvat, kar po cel ar ali dva. Napolnijo si potvalke in nahrbtnike in se vračajo domov.

Režika Mulej Vrbno 20, Sentjur

ZAKAJ?

Zelo me je presenetila vaša mini reportaža »Zakaj«. Tudi jaz se sprašujem, kako je mogoče, da se pri nas dogajajo takšne stvari. Ali gremo mi na pot kapitalizma? Kako je mogoče, da mora en delavec delati mesec dni za 940 din, njegov direktor pa ima plačo 8.000 din. Pa morda naši vodilni ne vedo, da ima tudi delavec družino in svoje potrebe. Nemogoče si je predstavljati življenje z 940 din za eno družino, saj so življenjski stroški v marsičem višji kot nekje v Zahodni Evropi. Ali lahko delavec s 1.000 din osebnega dohodka in štiri člansko družino misli o nakupu avtomobila, vsaj fička, medtem ko si njegov kolega z znatno večjimi dohodki, ne da bi si »grgal od usta«, gradi na morju vikend ter menjuje reprezentančna vozila (mercedese). Je to pravica? Mnogo teh »malih bogov« je videti v inozemstvu, kjer na službenih potovanjih zapravljajo devize, ki so nam tako potrebne.

Sprašujem se, zakaj si mora prav sto tisoč Jugoslovanov služiti kruh daleč od rojstnega kraja, ko pa imamo pri nas vsega bogastva, dovolj prostora za vse nas. Vsega imamo, a nimamo gospodarstvenikov ter ljudi, ki bi vsaj malo mislili na sočloveka. Da bi se kakšen direktor vprašal, kako pa živi moj prijatelj s 1.000 din, tega ne bomo dočakali!

Vaš bralec Anton Regoršek, Homberg

NEPORAVNAN DOLG

(Nadaljevanje s 1. strani)

Poziv na vstajo, na oborožen odpor v dneh in razmerah, ko so nemške zastave zmagovito plapolale v skoraj vseh evropskih prestolnicah, v dneh ko so fašistične trupe, pjane zmag, nezadržno prodirale proti Moskvi, je bilo dejanje, ki so ga mnogi vojaški in politični strategji istovetili z narodnim samomorom. Zgodovina delavskega gibanja bo nedvomno potrdila in dokazala, da je Komunistična partija Jugoslavije s pozivom na oboroženo vstajo sprejela ne samo najbolj smelo in pogumno, marveč tudi za nadaljnjo usodo lastnih narodov eno od najtežjih in najodgovornejših odločitev.

Plamenice upora, znanilke vsesplošnega požara, so zagorele širom po Jugoslaviji. Eni od teh plamenic, znanilk splošne vstaje, je posvečen tudi praznik občine Celje. Prav na današnji dan pred 30. leti je nedaleč od Celja,

dobre tri mesece po okupaciji, bila v času izvajanja najtežjega terorja, množičnih aretacij in izseljevanja, ustanovljena Prva celjska četa. Njenim borcem gre čast in priznanje, da so na tem, za okupatorja tako občutljivem območju, postali prvi znanilci upora. S svojimi akcijami so borci celjske čete povedali okupatorju, da se pravi boj šele začneja, da bo to boj za življenje in smrt.

Dobre četr stoletja je minilo, odkar so puške zamenjali krampi in lopate. Sestindvajset let pomeni za življenje in razvoj nekega naroda in države komada omembe vredno obdobje. Za Jugoslavijo, Slovenijo in tudi za našo občino pa pomeni to sicer zares kratko obdobje čas, ki ga označuje nezadržan in silovit napredek, ki je ne samo do temeljev spremenil zunanji videz naše domovine, ampak je globoko posegel v strukturo naše družbe. Za nas je to obdobje, v katerem je novo življenje potrkalo na duri

vsakega doma, vsake še tako zakotne hribovske domačije.

Tovariš Zevart pa v svojem govoru ni obupal samo spominov na narodno-osvobodilno borbo, marveč je prav tako opozoril na probleme in naloge zdajšnjega časa. V tej zvezi je dejal:

»Ni razlogov za dramatično, so pa vzrok za resno zaskrbljenost. Gre za to, da v izvajanju določene politike, predvsem na področju gospodarstva, ostajamo na pol poti, da je premalo odgovornosti in do slednosti, da to, za kar se skupno dogovorimo, povsod in na vsakem mestu, v vsakodnevni praksi, tudi uresničimo. Prav vsi in brez izjeme moramo vložiti vse napore, da izoblikujemo in uveljavimo rešitve, ki bodo večnacionalni, samoupravni socialistični skupnosti zagotovile politično, družbeno ekonomsko stabilnost ter s tem okrepile našo varnost in neodvisen položaj Jugoslavije v svetu.«

Ko pa je našel še druge

naloge, ki čakajo, je omenil tudi uveljavitev ustavnih sprememb, uresničenje sklepov drugega kongresa samoupraviteljev, sprejem dolgoročnega programa razvoja Slovenije odpravo posledic socialne diferenciacije itd. Svoj govor pa je sklenil z besedami:

»Ker sem se v svojem izvajanju več del zadrževal na obdobju spominov iz naše preteklosti, naj zaključim z besedami in žargonom, ki smo ga tedaj uporabljali. Takrat smo rekli: tovariši, dajmo —, to pa je takrat pomenilo za vse in ne samo za nekateri! Zavijajmo rokave, pljunimo v roke! Pa ne zato, da bi sami več imeli, ampak predvsem zato, da bi čim več naših delovnih ljudi čim prej uživalo sadove našega skupnega boja. To je med ostalim še vedno ne docela poravnani dolg do tistih, ki so dali svoja življenja za našo lepšo sedanost in še svetlejšo bodočnost!«

M. BOZIČ

SINDIKAT KMETOV

KMETJE SO ZAČELI USTANAVLJATI SVOJE SEKCIJE — ZA SKUPNI NASTOP SO POTREBNA ENOTNA STALIŠČA

Še dolgo po sprejetju akcijskega programa za uresničevanje stališč in sklepov konference Zveze komunistov Slovenije o razvoju kmetijstva in vasi je prevladovalo mnenje, da kmečke sekcije niso potrebne. Nekateri so trdili, da so dovolj kmetijske sekcije pri občinskih konferencah. Socialistične zveze, češ zakaj bi ločeno razpravljali o kmetijskih vprašanjih, kako je zasebno kmetijstvo tesno povezano z družbenim, to pa z vsem gospodarstvom.

Nekateri kmetje niso bili zadovoljni s takimi razlagami, vendar so le čakali, kdaj bo sekcija ustanovila Socialistična zveza, torej njen odbor ali konferenca. Najbolj podjetni pa so začeli ustanavljati kmečke sekcije po vaseh, pri krajevnih odborih SZDL. Zlasti na Gorenjskem. Zato so morali ustanoviti kmečko sekcijo tudi pri občinski konferenci SZDL v Kranju. Delegati za izvo-

litev skupščine zdravstvenega zavarovanja kmetov za mariborsko območje pa so na predlog sklicatelja sestanka, občinske konference SZDL v Mariboru, sklenili, da jih bodo začeli ustanavljati pri krajevnih odborih, nato pa bodo šele izvolili člane za kmečke sekcije pri občinskih konferencah SZDL.

Pred kratkim je bila ustanovljena kmečka sekcija pri republiški konferenci SZDL. Zdej bo več pobud od zgoraj. Za ustanavljanje in dejavnost takih sekcij pa bo seveda najpomembnejše razpoloženje kmetov.

Morda se nekaterim kmetom take sekcije ne zdijo potrebne. Verjetno pa le takim, ki še ne vedo, kaj naj bi delali in kako bi jih koristilo. Zaradi različnih razlag je še veliko nejasnosti.

Pred kratkim smo slišali mnenje — prišlo je z velikega kmetijskega kombinata — naj kmetje bili organizirani v kooperaciji tako kot

doslej, republiška združena zveza pa naj bi bila njihova stanovska organizacija, ki bi skrbele za druga, gospodarska vprašanja. Če bi bilo tako, potem kmečke sekcije res ne bi bile potrebne. Združene organizacije in njihova republiška zveza pa naj bi po dosedanjih predlogih skrbele predvsem za gospodarske dejavnosti kmetov, a kmečke sekcije naj bi bile neke vrste sindikat.

Take kmečke sekcije so gotovo potrebne poleg kmetijskih sekcij, ki imajo preredke sestanke in še takrat bolj obravnavajo splošna kmetijska vprašanja kot kmečka. Kmetje pa imajo veliko stvari, o katerih bi se morali pogovoriti. Delegati za izvolitev skupščine zdravstvenega zavarovanja kmetov so razpravljali, ko se jih je zbralo v Mariboru skoraj 200, veliko več o drugih težavah in potrebah kot o zdravstvenem zavarovanju. Kje naj se sicer menijo, da

jim razprave med seboj ne koristijo veliko, ker oni že dolgo vedo, kje jih čevljev žuli. Svoje želje bi radi povedali zastopnikom tistih organov, ki odločajo o kmečkih vprašanjih. Razprava v Mariboru pa je pokazala, da tudi njihova mnenja o posameznih vprašanjih niso enaka in se morajo še pogovarjati in dogovarjati, če želijo nastopati enotno. Take pogovore pa bi najlaže pripravljala in sklicevala njihova sekcija — sindikat. Seveda ji morajo dati ustrezno organizacijsko obliko.

JOZE PETEK

obrazi

IVAN MELIK - GOJMIR

Ob 30 letnici vstaje jugoslovanskih narodov se še zlasti spominjamo vseh, ki so v teh, za naš nadaljnji razvoj tako usodnih dneh, stopili med aktivne borce naše revolucije. Koliko imen padlih in še živečih borcev, aktivistov in drugih je povezano s temi zgodovinskimi dogodki, in eden med njimi je tudi tovariš Melik.

Celjanom ga prav gotovo

ni potrebno posebej predstavljati, saj ga poznajo kot aktivnega družbeno političnega delavca v vseh povojnih letih in kot dolgoletnega direktorja sedanjega Cetisa.

Vojna vihra ga je zatekla kot devetnajstletnega učenca zadnjega letnika grafične šole. Številna družina je živela v Crni vasi na ljubljanskem barju, na predelu torej za katerega so vezani sami začetki našega revolucionarnega boja. Pod vplivom študentov - komunistov je tovariš Gojmir že avgusta 1941 leta postal član SKOJ-a ter član rajonskega komiteja na področju Barja. Spominja se mnogih akcij, ki so jih izvedli skojevci, od trostilnih akcij do rušenja telegrafskih drog. Še posebej mu je v spominu ostala akcija, ko so trostilni letake, pa je prevelika vne-ma sotovarišev imela tragične posledice. Trojico so Italijani zajeli in nikoli več jih ni srečal. Koncem decembra 1941 so izobesili zastave na kraju, kjer je bil ustreljen Ljubo Sercer,

Italijane je njihova akcija spravila v pravi bes, vendar nikoli niso odšli kdo je to storil. Komaj devetnajstleten, je bil tovariš Gojmir že v prvem letu okupacije med tistimi, ki jim je velevala dolžnost, da se zoperstavi okupatorju in njegovemu nasilju.

Do maja 1942 je po nalogu organizatorjev vstaje ostal še v tiskarni, kjer je delal, ostati pa je moral zaradi tega, da je lahko organiziral oskrbovanje grafičnih tehnik, ki so delovale v Ljubljani, z raznim prepovedanim grafičnim materialom. Nato je odšel v partizane in sicer v I. bataljon Ljube Sercerja notranjskega odreda. Tudi tu mu je bilo naloženo delo v partizanskih tehnikah, ki so delovale na področju Krma. Ko je bil eden izmed njihovih bunkerjev izdan, se je le po naključju rešil pred belogardisti, ki so obkrožili bunker. S puško in bombo je planil iz bunkerja in ranjen v glavo, srečno ušel.

Nadaljeval je delo v partizanski grafični »Urškar« v Kočevskih gozdovih in bil vodja partizanske tiskarne ustanovljene po kapitulaci-

ji Italije v Kočevju. Po nemški ofenzivi so se morali umakniti na Gotenški Snežnik, kjer je pričela delovati nova tiskarna. Kasneje je bil poslan na Gorenjsko, od tod pa v Zgornjo Savinjsko dolino, da bi se po znani decemberski ofenzivi spet vrnil na osvobojeno ozemlje na Dolenjsko.

Po vojni je opravljal mnoge odgovorne dolžnosti. Bil je predsednik Okrajnega sveta, kasneje organizacijski sekretar Me-stnega komiteja KPS v Celju in druge funkcije. Od leta 1959 dela v celjski tiskarni kot njen direktor.

Vojna mu je pobrala očeta, brata in sestro. Klen kot je, je vedno vstrajal in dosledno izvrševal naloge, ki mu jih je nalagal čas in Partija. Vstrajnost, skromnost in delavnost so bile od nekdanje njegove o-srednje odlike, ki so ostale sestavni del njegove osebnosti vse do današnjih dni. Skromen kot je, morda preveč, še danes aktivno dela na raznih področjih in je eden tistih borcev, ki tudi danes stojijo na čelu uresničevanja postavljenih ciljev. BERNI STRMCNIK

intervju

TESNEJE Z OBČANI

Na zadnji seji Občinske konference SZDL v Slovenskih Konjicah so izvolili tudi novo občinsko vodstvo te najmasovnejše politične organizacije. Izvršni odbor Občinske konference se je že sestavil poleg konstituiranja pa so na seji razpravljali tudi o akcijskem programu za bodoče delo. Kmetje stojijo pred SZDL kot celoto številne in odgovorne naloge, smo postavili tovarišu Janku Kovaču, sekretarju občinske konference, nekaj vprašanj.

Pred SZDL stojijo mnoge odgovorne naloge v sedanjem času izvajanja stabilizacijskega programa. Kakšne te naloge kažejo na področju vaše občine in na kakšen način se bo pri njihovem reševanju organizirala SZDL?

Stabilizacijski program je sprejela občinska skupščina, več ali manj so ga sprejele tudi organizacije združenega dela, pa tudi družbene politične in gospodarske institucije v občini. Mislim, da so ti programi realni in izvedljivi. V sedanji fazi se trudimo, da bodo angažirani in bodo našli v njih svoje mesto vsi občani, v sredini v kateri živijo in delajo. Če predstavljamo prvi del programov enotno težnjo čim več ustvariti potem se v drugem delu pojavlja problem potrošnje in razširjene reprodukcije. Mislim, da je razširjena reprodukcija v občini še kako potrebna. Zdrave podjetniške težnje gospodarstvenikov bi bilo potrebno razširiti tako, da bodo kot posredno akumulativne obravnavale tudi naložbe v infrastrukturo občine. To so predvsem komunala, ceste in promet, zdravstvo in socialno varstvo, kultura, šolstvo, stanovanjska politika, urbanizem itd. Taki in podobni problematiki želimo dati pri razpravi preko članov SZDL ustrezno mesto.

Katerim problemom mislite posvetiti največ skrbi?

Več ali manj imajo vse naloge v stabilizacijskem programu enako težo. Izvršni odbor je na prvi seji sprejel stališče, da bomo podprli in se zavzemali za realizacijo tistih nalog, katerim bodo tudi krajevne organizacije posvetile največ pozornosti. Samo pred postavljam, da bodo ti problemi socialna diferenciacija — predvsem osebni dohodki pod 1.000 din, proračunska potrošnja, uresničitev kmečkega pokojninskega zavarovanja in uresničevanje trajnejših ekonomskih rešitev na področju kmetijstva in gozdarstva.

Pri občinski konferenci SZDL so naredili analizo življenju ostarelih občanov, ki so potrebni družbeni pomoči. Kakšne akcije boste izvedli na podlagi določenih ugotovitev?

Socialni problemi ostarelega kmečkega prebivalstva so po mojem mnenju večji, kot si jih včasih upamo priznati ali objaviti. Bojimo se dati skromno priznanje generaciji ali delu generacije, ki je to še kako zaslužila, saj je bila še ne v tako daljni preteklosti temelj družbe, ki smo jo zgradili danes. Vzidali smo jo v temelj in pozabili.

Reševanje problemov ostarelega prebivalstva je naloga celotne družbe in družbeno političnih skupnosti. Naša naloga je zahtevati in zagotoviti sistemske rešitve na tem področju, poleg tega pa ne pozabiti na človeka posameznika, ki je potreben materialne ali pa tudi moralne podpore. Vodilo naše akcije je predvsem v tem, da najdemo trajnejšo obliko te pomoči. Zbrati in zainteresirati želimo čim širši krog ljudi, ki bodo pripravili sodelovati in s stalno aktivnostjo lajšali težave in osamelost ostarelih oseb v občini. Računamo predvsem na mladino, sindikate, žene, društva in družbeno-politične organizacije, zdravstveno in socialno skrbstvo in Rdeči križ.

Kako daleč bo ta akcija uspela je odvisno samo od dobre volje ljudi, ki bodo sodelovali. Želimo si, da bi jih bilo čim več in da bi čim bolj sodelovali. Tudi to prispevek v našem listu na bi po poziv vsem občanom naj se preko katerekoli organizacije vključijo v to akcijo, ki je sedaj še brez konkretnega akcijskega programa. Njen cilj pa je uresničevanje tolikokrat izrečene želje, ki se izražajo v humanosti in človeškem dostojanstvu.

Zvedeli smo, da mislite v vaši organizaciji opraviti določene spremembe, oziroma zboljšati dejavnost in jo s tem čim bolj približati občanom. Kakšne bodo predvidoma te spremembe in kakšne načrte imate s tem v zvezi?

Mislim, da ni govora o kaki bistveni organizacijski spremembi, res pa je, da želimo organizacijo SZDL v občini, ki je najbolj množična organizacija občanov, približati njim samim. Trudili se bomo, da bodo o vsem odločali sami skozi svoje demokratične oblike združevanja, bodisi v SZDL ali organizirano v kakršnikoli drugi samoupravni strukturi. Tu se bomo posluževali starih priznanj, po potrebni pa tudi novih. Kraju in času ustreznih organizacijskih oblik. Predvsem moramo poudariti, da si teh oblik ne mislimo izmišljovati in jih kot sekretar oblikovati po svoje, temveč sodelovati tam, kjer bodo občani smatrali za ustrezno in potrebno in težnje občanov iznašati, odzroma zastopati tam, kjer se moje sodelovanje lahko pokaže kot učinkovito.

IVAN IVACIČ

mini reportaža

KJE JE MEJA VLJUDNOSTI?

Natakar ni lahek poklic. Se težje je biti dober natakar. Delajo dneve in noči ter ne poznajo praznikov. Tedaj, ko je vreme najlepše in vse drvi na morje in sploh ob vodo, imajo največ dela. Znojnih kapelj, ki jim tečejo s čela, je morda le nekaj manj, kot pijač, ki jih v teh vročih mesecih prodajo. Poznamo dobre restavracije z dobrimi natakarji in slabše. Normalno je, da gost zavrne naročeno, če ni dobil tako kot je hotel in ve, da morejo. Vendar je potrebno to narediti na dostojen način.

Pred dnevi je bilo enemu izmed natakarjev v novem Merxovem hotelu ob Ljubljarski cesti zelo vroče ob skupnici tujih gostov. Mnogi domačini, ki so dogodek videli in različno reagirali nanj, so se skupno vpraševali: kje je pravzaprav meja vljudnosti, ki jo mora natakar poznati do gosta? Ali resnično drži staro gostinsko pravilo: gost-ima vedno prav? Navsezadnje se pri gostinski mizi srečata dva človeka: prvi kot gost in drugi kot natakar. Ali je natakar dolžan prenesti vse s strani gosta, ali pa mu lahko »prekipi«. Včasih, še posebej v zadnjem primeru, bi mu moralo, vendar mu ni.

Za mizo na terasi sta sedela dva moška in ženska. Govorili so nemško, eden med njimi je bil iz daljne Azije.

In prav za tega je bil žvižg edino sredstvo, s katerim je poklical natakarja ali pa ga — v pravem pomenu besede — nagnal od mize. Baj je takšno stanje trajalo več kot dve uri. Večino naročenih jedi in pijač je gost zavrnil takoj, ko jih je pogledal. Tako je med drugim natakar ves oznojen od strahu, prinesel vino. Gost z Vzhoda ga je pogledal in ga zavrnil. Pravzaprav ga je z žvižgom nagnal od mize. Ponoven žvižg in drugo vino. To pot se je razburil, da ni naročil vina, ampak limonado.

Trpinčenje natakarja je doseglo vrhunec, ko je prinesel na mizo biftek z jajcem. Gost ga je pogledal, prijel za krožnik in ga vrgel po tleh. Meso je obležalo in pozneje ga je natakar porožno pometel.

Kaj se je zgodilo? Nič. Velik nič! Nikogar ni bilo, ki bi povedal tujcu, da imamo sicer radi turiste, vendar ne takšne. Nič ni zavaroval natakarja, ki verjetno ni več vedel kaj dela in so se mu solze mešale z znojem.

Zal, gost ima vedno prav.

Radovedni smo samo, kaj bi bilo, če bi kdo naših vrgel krožnik na tla? Kdo bi tedaj interveniral?

Vendar, ker ste pač tujec in s tem gospod: izvolite, mečite, pljuvajte in žvižgajte z nami.

M. SENIČAR

ODKRILI SO SPOMINSKO PLOŠČO

Kljub temu, da je krajevni praznik Vojnika 22. julija, so v Vojniku praznovali že v nedeljo. Tako je bila najprej pri spomeniku padlim borcem kratka proslava, v kateri so sodelovali otroci osnovne šole Ivana Ahtika iz Vojnika ter godba na pihala. Otroci so recitali in zapeli nekaj pesmi, nekaj skladb je zaigrala godba na pihala. Udeleženci proslave so nato odšli na pokopališče, kjer so Nemci med vojno ob zidu ustrelili osem talcev. Na tem mestu je krajevna organizacija zveze borcev dala vzidati spominsko ploščo. Tu sta spregovorila tov. Bojanovič in tov. Križnik, ki je spominsko ploščo tudi svečano odkril ter jo predal v oskrbo in čuvanje predstavniku krajevnih skupnosti. Recitacijski zbor osnovne šole je nato recital nalašč za to priložnost napisano pesem »Osem za enega«.

Na proslavi v Vojniku so bili tudi predstavniki krajevnih skupnosti iz okoliških krajev ter predstavnica občine Celje.

I. S.

ZA OTROKE TUDI LETOS

Društvo prijateljev mladine iz Celje je tudi letos poskrbelo za prijetno letovanje otrok. Otroci so letos v Baski, kjer se vsakih petnajst dni zamenja stopetdeset otrok.

Petnajst otrok, ki so bili med letom najboljši in pridni in ki so tudi dosegli najlepši uspeh v šoli, pa je na letovanju v taboru »Sutjeska« na Plivskem jezeru pri Jajcu. Otroci, ki so porazdeljeni po četah, skupaj s tovariši iz drugih republik, opravljajo raznovrstne aktivnosti in po svojih močeh prispevajo h pestrejšemu življenju v že tradicionalnem taboru.

sb

»KOVINOTEHNA« V NOVINI

Kolektiv trgovskega podjetja Kovinotehna v Celju je odprl v soboto, 17. t.m. dopoldne svojo novo poslovno zgradbo. To je pomembna pridobitev ne samo za kolektiv, marveč tudi za Celje. Izredno poslopje lepo

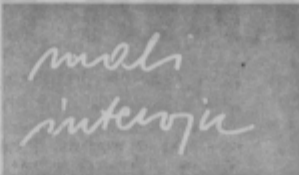
dopolnjuje okolico hotela Celele.

Nova poslovna zgradba ima 4.900 kv. metrov površine. V njej je dobila svoj prostor uprava podjetja, v pritličju pa je tudi prodajalna na malo. Sicer pa so v pritličju še zastopstvo tujih firm, prodaja blaga široke potrošnje na veliko ter bife z dvorano. V prvem nadstropju je prodaja na veliko in splošnih služb. Zunanjetrgovinski oddelek ima svoje poslovne prostore v drugem nadstropju, kjer sta še uprava in del računovodstva, ki sicer zavzema celotno tretje nadstropje.

Novo poslopje ima klima naprave, zatek posebna metalizirana kobalt termopan stekla, ki zadržujejo znaten del temperature in sončnih žarkov tako, da druga zaščitna sredstva proti soncu niso potrebna. Telefonska centrala ima 400 priključkov. Cetudi obračuna še ni, bo končna vrednost nove pridobitve okoli 20 milijonov dinarjev.

Na otvoritvi je o nastanku in razvoju podjetja, ki je po lanskim podatkih na 19. mestu med največjimi v državi, govoril predsednik delavskega sveta Vinko Kramžar, novo poslovno zgradbo pa je izročil namenu generalni direktor Beno Krivec.

MB

Vprašuje: TONE VRABL
Odgovarja: ROMAN LESEK

Tisto popoldne, ko se je na celjskem stadionu zbrala atletska smetana so gledalci dvakrat iskreno in sponta-

no zaploskali: prvič nastopu svetovnega rekorderja Jay Silvestra in drugič nastopu domačega atleta Romana Leška. Pri skoku ob palici je kljub svojim 34. letom (še en dokaz več, da se da tudi v teh letih dobro skakati!) in ne več sistematičnemu treningu preskakoval tiste višine, ki so mu pred leti, ko je še aktivno nastopal, delale vsaj malo težav.

Roman, kako se počutiš? »Odlično. Vesel sem.« Obraz mu je žarel od zadovoljstva, ker je preskočil 480 cm. Si pričakoval takšen rezultat? »Skoraj ne.« Potem so ti dvignili letvico na višino petih metrov, kar je magična meja za skakalca ob palici. Koliki si že naskakoval to višino? »Drugič. Prvič v Ljubljani 1964, ko sem postavil državni rekord 491 cm. Ta rekord velja še danes.« Kdaj si že lažje naskakoval pet metrov? »Čudno in neverjetno se sliši, ampak tokrat.« Kaj ti pomeni priznanje naše redakcije? »Izredno veliko, saj takšnih priznanj v zadnjih letih skoraj ni bilo več.« Ti je pokal všeč? Prekrasen je in že pred začetkom tekmovalja sem si ga ogledoval.« Kakšne misli te obdajajo ob tem? »Nekoliko mi je žal, da ga ni dobil kateri od mlajših atletov Kladivarja.« Pokal je tradicionalen in ga bodo lahko dobili prihodnje leto ali kdaj kasneje. »No, potem bom pa še bolj treniral.«

Roman je fant od fare, pošten, vedno nasmejan. V šoli, kjer poučuje telesno vzgojo, ga imajo radi. V teh letih je vzgojil že vrsto mladih atletov, zdaj pa trenira Mira Kocuvana. Kljub vsem obremenitvam pa še sam bolj za šalo in rekreacijo skače s palico. In to dobro skače. Skoda, ko je tako hitro končal z aktivnim udejstvovanjem. Tudi mi smo veseli, da je naš pokal dobil Roman Lešek.

IZSELJENCI V CELJU

V sredo, 14. julija, je obiskala Celje skupina devetdesetih slovenskih izseljencev iz Clevelanda v Ameriki ki potujejo po Sloveniji v organizaciji turističnega podjetja Kompas Ljubljana. Izseljence je sprejela predsednica občinske skupščine Celje Olga Vrabičeva ter sekretar komisije Stane Seničar. Zvečer jim je v hotelu Celeia del komornega zbora Celje improviziral kratek program, nato pa so v pogovoru s celjskimi funkcionarji preživeli prijeten večer. V četrtek so odpotovali na Bled.

NARODNI DOM PREMAJHEN

V četrtek se je na svoji poti po Sloveniji v Celju ustavila Vesela karavana, ki v organizaciji Vinaga, Večera in Antene obiskuje večja mesta in tu zabava ljudi ter voli miss.

Narodni dom je bil premajhen, da bi sprejel vse, ki so želeli sodelovati pri tako prijetni nalogi, kot je volitev miss. Že skoraj uro pred pričetkom so bile vse karte razprodane, več kot sto ljudi pa je pred vratmi zamaženo čakalo na kako karto več. To dokazuje, da v teh dneh v Celju, vsaj kar se zabave tiče in kljub poletni vročini vlada pravo zimsko spanje.

Ceprav prireditelj kljub zvenečim imenom kot so Oto Pestner, Doca Raičkovič, Marjan Kraj in Crne vrane in kljub vedno aktualnim domisljam prijubljenega TOF-a ni bila na ne vem kako visoki ravni, je kljub temu prinesla v Celje nove svežine in dala Celjanom, ki smo vedno lačni zabave, vsaj urico in pol prijetnega vzdušja.

Nova miss Celja je postala Zorka Silič, ki se bo na zaključni prireditvi skupaj s svojima spremljevalkama potegovala za naslov miss Slovenije COCKTA — JUPI 71.

VLAK GA JE POVOZIL

41-letni RUDOLF ARZEN-SEK, doma v Kostrivnici pri Sentjurju, je v nedeljo zvečer odšel z doma, da bi nastopil nočno izmeno v Cinkarni. Pri gostilni Seligo je izstopil iz avtobusa in se napotil proti tovarni.

Progo je prečkal v času, ko je zelo močno deževalo in tako verjetno ni opazil, da se mu bliža potniški vlak iz Stor. Lokomotiva ga je zadela in zbila. Bil je na kraju nesreče mrtev.

KOŠARKA OB PIVU IN CVETJU

V okviru praznovanja Pivo in cvetje je bila v Laškem tudi prijateljska tekma v košarki med domačini in Delamarisovo ekipo. Rezultat je bil 105:144 (44:59) za goste. Za Laško so igrali Semme, Siljan, Babnik, Setina, Pesek, Deželak, Remškar, Deželak, Babič in Jug; za goste pa Pišer, Basin, Gvardijančič, Verbič in Sušnik.

Po končani tekmi je Basin izjavil, da je igral proti tej ekipi že lani, vendar je letos prikazala mnogo boljšo igro.

— zk —

OBDARJENA PARA

Po poroki v nedeljo ob zaključku praznovanja piva in cvetja je bilo svatovsko kosilo v restavraciji »Huma«, kjer so po stari navadi obdarili novoporočence. Turistično podjetje Alpe-Adrija in zdravilišče Vrnjačka Banja v Srbiji vsak po en brezplačni medeni teden, celjska zlatarna je darovala prstane, daro-

la pa so prispevali ševarna Laško, tovarna njih izdelkov obrtno je »Bora«, rudnik Laško, iz Celja, posebej pa s podporo iz Trstenice darovala Peter Hrasle. Otmar Križnik, ki sta mestu preživljala z družino leta 1969.

SREČANJE ZALSA GRADBINCCEV

Vse kaže, da je prošnja Šeškem mostu izredno meren za organizacijo večjih shodov ljudi. Tudi bodo po srečanju invazije vse Slovenije in prošnja letnice Kmetijskega inata Hmezd iz Zaleca na istem prostoru srečali gradbinci iz celotne ške občine. Srečanje je soboto, 31. julija dopoldne. Zanimivo je tudi to, vsi trije organizatorji valni sredstva za ureditev stora in so se na ta stroški zmanjšali.

NOVA KOČA

V prvih jesenskih dneh do začeli z gradnjo planinske koče na Bukovci nad Bukovico. Koča bo stala na 1.500 m, od koder je prelepa pogled nad vso Savinjskino v okolici Zalca. Društvo so zbrali že več kot 50 dinarjev. Že v tem bodo začeli delati cesarje bodeče koče, ki naj bi njena prve obiskovalce v njelo jesen. V novi planinski koči, ki bo grajena po brunarice, bodo tudi turisti. Planinsko društvo Zabukovice, ki je za izredno delavnost v letih dobilo lani tudi sksko nagrado, bo tako dve planinski postojadajšnji na Homu in na Bukovci.

NOVI PARKIRNI PROSTORI

Za prodajalno mesarstva kjer bodo na novo uredjen prostor. Slednje Zalcu sicer izredno bujejo, vprašanje pa je treba odlični prostori sredi mesta uporabiti za parkirne prostore. Na to že vedo...

RUDI PUR MEDNARODNI SODNIK

V torek zjutraj se je s Skotske znani jugoski košarkarski sodnik Rudi Pur iz Zalca. V Glas je delal izpit za mednarodnega sodnika. Rudi je opravil tako teoretično praktični del izpita in postal mednarodni sodnik košarko. To je največji ziv, ki ga lahko prejme košarkarski sodnik. Zatočno vajo je sodil tekmo prvakoma Skotske in Rudi Pur je prvi mednarodni košarkarski sodnik našem celjskem področju stitamo!

T. TA

OB 20. JULIJU, PRAZNIKU OBČINE CELJE, ČESTITAMO VSEM OBČANOM IN SE JIM PRIPOROČAMO S SVOJIMI KVALITETNIMI IZDELKI IN USLUGAMI

OBRTNO PODJETJE
ELEGANT
CELJE

pravi naslov za denarne zadeve

ljubljska banka

VELENJE

O KAZNIVIH DEJANJH

Zadnji seji občinske skupščine v Velenju so med drugim obravnavali tudi položaj postaje Milice, v kateri ugotavljajo, da je bilo na območju občine Velenje 525 kaznivih dejanj, kar je večina, preko 70 od njih so organi Milice posebno raziskali. Med kaznivimi dejanji so na prvem mestu tatvine, med storilci kaznivih dejanj pa je tudi mnogo mladoletnikov. Odgovorniki so se zavzemali za večjo kaznovanost politiko, želimo, da kazniva dejanja med mladoletniki v bodočnosti bodo naraščala. Na skupščini so tudi potrdili statut temeljne kulturne organizacije V.S.

Kopru, kjer je v najtežji težavnostni stopnji osvojila zlato plaketo.

SLOVENSKE KONJICE

KONČNO ODPRLI BAZEN

Po mnogih razpravah, razburjanju občanov-osebno mladine so v Slovenskih Konjicah končno odprli kopalnico. To je za občane velikega pomena, saj so se v teh najbolj vročih dnevih morali hoditi kopati v Celje ali kam drugam — posebno velja to za tiste, ki imajo svoje avtomobile, ostali pa so se hodili hladiti v razne okoliške järke po katerih največkrat teče okužena voda in je bila nevarnost, da pride do okužbe.

Voda v bazenu, ki je napeljana iz bližnjega potoka sicer ni najboljše in je to le zasilna rešitev, vendar pa ima lahko sanitarna inšpekcija vodo vedno pod nadzorom in jo po potrebi razkuži in ni več nevarnosti, da bi prislo do raznih obolenj kopalcev.

SENTJUR

OBNOVILI BODO GOSTILNO

Ni še dolgo tega, kar so na seji občinske skupščine odborniki kritizirali stanje v gostilni v Gorici pri Slivnici. Povedal so, da je to najbolj zanemarjena gostilna v družbenem sektorju kar jih ima v občini.

Pred dnevi smo v Gorici govorili z direktorjem gostinstva trgovskega podjetja Merx Celje, Silvom Kreljem. Povedal nam je, da bodo gostilne v bližnji prihodnosti modernizirali, tako, da bo tudi ta gostilna dostojna svojega imena.

VELJA - RAZSTAVNI PROSTOR

Velja, poslopje velenjske občinske skupščine, je postala razstaveni prostor. Tu se je stilo že nekaj izrednih razstav, ki si jih je ogledalo več tisoč domačinov in gostov. Do konca meseca junija je odprta razstava delarja Aristida Zornika. Gre za ljubiteljske pokrajine, si pa njegova dela presegajo amatersko raven.

IZREDNA PRIZNANJA

Zadnjem času sta dva veljska pevka zbor in zbor na pihala iz Velenja dosegli izredne uspehe. To je mladinski zbor osme šole »Mihe Pintarjeve« in pred njim mladinska skupščina. Povedal nam je, da bodo gostilne v bližnji prihodnosti modernizirali, tako, da bo tudi ta gostilna dostojna svojega imena.

GORIJCI KOZOLCI

V DVEH DNEH TRIJE POŽARI

Na celjskem območju je v zadnjih dveh dneh prišlo do treh požarov. Vsi so bili posledice gospodarske požarne nesreče. Zelo žalostno je, da je v zadnjem času prišlo do požara, ker ga kmetje zaradi slabega vremena malo posušijo in spravijo v skladišča.

Prvi požar je začelo goreti pri Vidici, ob Ljubljanski cesti v Velenju. Gospodarski poslopje je pogorelo do temeljev in z njim seno, orodje, kmetijski in zajci. Škoda je za 20.000 dinarjev.

Zadnjih neurjih pa so prišlo do požarov zanetih streh. Tako je v nedeljo udarila strela v kozolec Ivana

URBANCA z Lepe Njive pri Mozirju. Kljub intervenciji vaščanov in gasilcev iz Mozirja je poslopje pogorelo. V ognju je izginilo žito, seno, les in drugo. Škoda je za 20.000 dinarjev.

Tudi Janezu KLEZINU iz Gaberna pri Laškem je nedeljsko neurje prineslo nesrečo. Strela je zanetila požar na gospodarskem poslopju, ki je kljub pomoči prostovoljnih gasilcev iz Laškega zgorelo. Ogenj je spreminil v pepel sedem ton sena, tri vozove s pšenico v snopih in razno orodje. Škoda so ocenili na preko 25.000 dinarjem.

Streljanje

TONE JAGER DRUGI V JUGOSLAVIJI

Na državnem prvenstvu v streljanju z orožjem precizne izdelave so celjski strelci dosegli velik uspeh. Med moštvi so osvojili peto mesto med 14 ekipami. Tone Jager pa je s 529 krogi osvojil drugo mesto izza državnega prvaka Šipeka iz Sarajeva. Rezultat 529 krogov je tudi nov celjski rekord. V isti kategoriji je Seršen osvojil sedmo mesto, Jerman je bil 53., Dobovičnik pa 55.

V CELJU NAJBOLJŠI CELJANI

Na meddruštvenih tekmah v Celju, ki so bile posvečene občinskemu prazniku so celjski strelci osvojili prvo mesto. Zadelo so 1051 krogov. Sledijo: Velenje 1016, Hrastnik 1005, Kovinar Store 1001 in 9. maj Sisak 987. Med posamezniki pa je zmagal Dobovičnik 272 pred Jagrom 265 in Seršenom 262 kroga. Nastopilo je 20 moštev z 80 tekmovalci.

Hokej na travi

SE EN USPEH ZA CELJSKO MOŠTVO

Celjski hokejisti na travi Partizana Gaberje so ob občinskem prazniku priredili mednarodni turnir v hokeju na travi. Povabili so v goste vrsto Pomurja in tržaško ekipo Univerzal. Celjani so po dobri igri osvojili prvo mesto in pokal. Premagali so Tržačane 3:0, proti Pomurju pa igrali 0:0.

Plavanje

ZANIMIV DVOBOJ PROTI RUDARJU

Plavalci Neptuna so pripravili zanimiv plavalni dvoboj pionirjev Neptuna ni Rudarja iz Trbovelj. Po precej izenačenih borbah so za celjsko vrsto največ uspeha priplaval Hrašovec, Stopinšek, Seničarjeva, Bobenova in Kosijeva. In ravno ti tekmovalci bodo na republiškem pionirskem tekmovanju najmočnejše orožje Celjanov.

DOBRI REZULTATI

Celjski plavalci so nastopili na prvem plavalnem pokalnem kriteriju v Kranju. Njih šest si je priborilo 1413 točk in deveto mesto med moštvi. Med posamezniki pa je bila najboljša Mirjana Dobrotinšek, ki je osvojila peto mesto v plavanju na 400 metrov crawl. Dosegla je čas 6:12,1. Perčičeva je dosegla čas 6:19,0 in je bila sedma. Romana Leban pa je v plavanju na 200 metrov prsno dosegla sedmo mesto in rezultat 3:22,2. Naslednji kriterij bo v Kopru. Tja bodo Celjani poslali močnejšo ekipo.

Jadrarno letenje

FRANC PEPERKO DRUGI V DRŽAVI

Znani celjski jadrarni pilot, Franc Peperko je tudi na državnem prvenstvu potrdil svoj visok renome. Po osvojitvi republiškega naslova prvaka je tokrat osvojil drugo mesto in srebrno kolajno. Za zmagovalcem Gatulinom iz Titograda je zaostal vsega za 58 točk. Prvo mesto je dejansko izgubil, ko je v preletu na 500 km, zaradi želje, da ohrani letalo pristal v Nišu, kljub temu, da bi lahko še odjadral nekoliko kilometrov in pristal na kakšni livadi. To pa se mu je maščevalo, kajti ostali tekmovalci, med njimi tudi Gatulin so prejadrali samo 14 kilometrov več in dobili točke.

Franc Peperko bo tako v državni reprezentanci nastopil na svetovnem prvenstvu. To je drugi celjski tekmovalci, ki bo sodeloval na največjem tekmovanju pri nas. Prvi je bil Maks Arbatjer v letih 1951, 1954 in 1956.

Omeniti pa moramo, da je bil Franc Peperko vedno na vodilnem mestu. Strogo se je držal pravilnika tekmovanja. To pa so izkoristili nekateri ostali tekmovalci iz Srbije, ki so pri preletih vedno grešili in pridobivali s tem na višinskih točkah. Slovenski tekmovalci so bili močno oškodovani. Kljub temu pa sta se Franc Peperko in Ivanuš uvrstila v reprezentanco.

Drugi celjski zastopnik Marko Leskovšek je dobro jadral. Vseokoli se je boril za deveto mesto. Toda v zadnji disciplini, preletu v trikotniku na 100 km je izgubil vse točke in zasedel v končni razpredelnici 16. mesto.

Hokej na ledu

LETOS BO CELJANE VODIL ČEŠKOSLOVASKI TRENER

Te dni so imeli celjski hokejisti na ledu svoj prvi delovni sestanek. Dogovorili so se, da pričnejo z redno vadbo takoj. Kondicijske treninge bo vodil znani celjski atletski trener Adolf Urbančič in to dvakrat tedensko 6-člansko in mladinsko ekipo ter dvakrat tedensko še pionirje. Trening bo zelo močan, tako da bodo celjski tekmovalci kondicijsko dobro pripravljene za sezono, ki se prične že v mesecu oktobru.

Češkoslovaški trener pride v Celje septembra. Celjani nameravajo sodelovati v pionirski in mladinski republiški ligi, dalje v zvezni ligi in v predsezoni še v sminix inter ligi. S tem se nam obeta v zimskih mesecih bogat program v Mestnem parku.

Tenis

DOBILI SMO NOVE PRVAKE

V Mestnem parku se je te dni končalo letošnje klubsko prvenstvo Celja v tenisu. Novi prvaki so postali dejansko najboljši tekmovalci celjskega teniskega kluba. Borbe so bile zanimive in kakovostne. Vsega skupaj pa je nastopilo preko 50 tekmovalcev. Pri pionirjih je presenetil Pipan, ki je v finalu premagal Pungerska 6:0, 6:1. Istočasno pa je zmagal Pipan tudi v konkurenci mladincev. V finalni tekmi je namreč premagal Lavrenčiča 7:5, 6:1.

Dušan Godnik je med člani premagal v borbi za prvo mesto Jazbeca 8:7, 10:8, v srečanju, ki je trajalo dve uri. Pri pionirkah je najboljša Blanka Godnik, dočim je Irena Sekirnik v mladinskem finalu premagala v borbi za prvo mesto Godnikovo 6:1 in 6:1.

Prikazani tenis je zadovoljiv. Zlasti Sekirnikova, Godnikova in Pipan so talenti iz katerih lahko pričakujemo lep prodor med najboljšo v Sloveniji.

mala anketa PREMAJHNO KOPALIŠČE

V teh vročih julijskih dnevih se na celjskem kopalnišču starejši ljudi — mladih in starih. Kdo si ne bi želel razgreti telo ohladiti v prijetni hladni in čisti kopalniški vodi in plavati po mili volji? Da, plavati — seveda, če je še sploh kaj prostora in se moraš zadovoljiti le s tem, da nekje na miru »namakaš« svoje telo, drugi pa te neprijetno »dregajo«. Ustavili smo nekaj kopalcev in jih povprašali, kakšne so razlike od lanskega leta, kje vidijo pomanjkljivosti pri ureditvi bazena in kakšne potrebe imajo v zvezi s kopanjem.

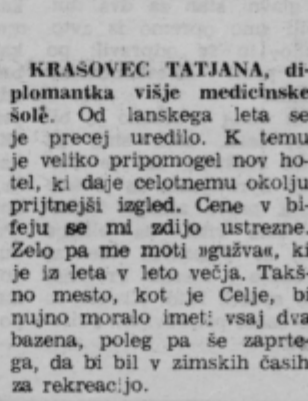
MRAVLJAK LOJZKA, upravnica bazena. Kopalnišče je še vedno zgrajeno le v prvi fazi. Nujno bi bilo urediti garderobo in nadaljevati z ureditvijo. Bazen je star že 14 let in je potreben popravila. Sredstev za tako velike investicije pa nimamo. Letos smo uredili zelenico in nabavili ležalnike. Merx si bazen preveč lasti zase, rokov za izgradnjo pa se ni držal. Delo, ki ga sedaj opravljajo, moti kopalce.

TRAVNAR ANICA, nameščenka v EMO. Tu se kopam že od izgradnje bazena in sem bila vedno zadovoljna, posebno letos, ko so uredili novo zelenico in nabavili ležalnike, hotel pa daje lepši estetski izgled. Okolica bazena je vedno lepo urejena, prav tako je tudi voda še kar čista. Vse mi je všeč, le ob sobotah in nedeljah je prevelika gneča. Potreben bi bil še en bazen.

PAPOTNIK MARJAN, orodjar v EMO. Če primerjam bazen s Soštanskim, je tu čistoča slaba — posebno, kar se tiče vode, kadar je veliko ljudi. Cene v bifeju so absolutno previsoke. Ureditev je letos precej boljša od lanske. Nova zelenica je precej olepšala izgled, prav tako hotel. Samo eno kopalnišče je za Celje premalo, saj smo večasih natrpani, da sploh ne moreš plavati, niti dobiti prostora za sončenje. Nujno bi bilo zgraditi še en odprt in en zaprt bazen.

KRAŠOVEC TATJANA, diplomantka višje medicinske šole. Od lanskega leta se je precej uredilo. K temu je veliko pripomogel nov hotel, ki daje celotnemu okolju prijetnejši izgled. Cene v bifeju se mi zdijo ustrezne. Zelo pa me moti »gužvan«, ki je iz leta v leto večja. Takšno mesto, kot je Celje, bi nujno moralo imeti vsaj dva bazena, poleg pa še zaprtega, da bi bil v zimskih časih za rekreacijo.

Dr. JOZE ČETINA, zdravnik v bolnici. Všeč mi je okolje, ker je tu na zahodnem delu bolj čist zrak. Zaradi bližine je vsakemu Celjanu dostopen. Hotel sicer daje lepši izgled, vendar pa uprava hotela le preveč oduroško nastopa s cenami v bifeju. Voda je sicer čista, le kopalci so tako nehigienični, da vse umažejo, mečejo odpadke po ležalnih prostorih, razbijajo steklenice in jih celo mečejo v vodo.

Če na kratko povzamemo odgovore, vidimo, da so si precej podobni. Samo eno kopalnišče v Celju je res premalo in ne more zajeti vseh tistih, ki bi se radi v teh poletnih mesecih navžili hladne vode in vročega sonca. Prav tako se kažejo potrebe po zaprtem bazenu. Kopalnišče je sicer urejeno, le da je prenatrpano. Uprava hotela bi pa le morala razmisliti o cenah in jih urediti tako, da bi bile dosegljive večini kopalcev.

Foto: Ivan Sevšek
Tekst: Ivan Ivačić

DELO NEZGODNO ZAVARUJE
VSE SVOJE NAROCNIKE PRI ZAVAROVALNICI SAVA

Podružnica celje

Enote: Celje — Voda, kovč. 2. Črniška mestna hranilnica, Celje — Otrok, Zalec, Mokra, Lazo, Sevnica, praga, Sentur, Smarje pri Jasah, Rogovca, Slana, Slovenske Konjice, in Vojkovo.

BISER V KOZJU

● **»MOSKI NAJ HLAČE NOSI, ZA DENAR PA NAJ OBA SKRBITA«**

● **SESTDESET LET SKUPNEGA ŽIVLJENJA POMENI VELIKO SKRBI, TRPLJENJA, SAMOZATAJEVANJA IN TEŽKEGA DELA, VENDAR TUDI ZADOVOLJSTVA, KI ODTEHTA VSE OSTALO**

● **MARJETA IN NEJC SE SE DANES RADA POSALITA IN OBUJATA SPOMINE NA TISTE DNI, KO JE ON HODIL K NJEJ V VAS**

MARJETA REZAR, rojena VRBIC 1890, v Dramljah

Takšni so skromni podatki iz osebnih izkaznic Nejc in Marjete Rezarjevih, ki danes stanujeta s sinom, vnukom in pravnukinjo v hišici v Kozju. Ze pred meseci — točneje januarja letos — sta praznovala visok jubilej. V zakonski zvezi sta preživela dolgih šestdeset let v času, ko mnogi zakoni obstojijo precej manj, je takšen jubilej vsekakor vreden zapisa.

Odkrito povedano, sva s Tonetom pričakovala, da bova v hiši pri Rezarjevih srečala dva nemočna starčka. Zmotila sva se. Toliko življenjske sile, kot jo imata še sedaj Nejc in Marjeta, jo imajo le redki ljudje, čeprav mnogo mlajši od njiju. Še posebej odlikuje starega Nejc izredna duhovitost, zdravje je v redu, muči ga le naglušnost. Kljub letom veliko bereta, največ razne časopise. Marjeta Rezarjeva je

morala pri čitanju uporabljati očala šele pri šestdesetih, danes pa zopet čita brez njih.

Nejc: »Spoznala sva se v Vojniku. Enkrat sem ji kupil pijačo in sva se zagledala. Delal sem na cigoncah pri Sodinu. Tedaj so bili še goldinarji. Bilo je slabo, vendar je sedaj še huje, ampak ne zaradi življenja, zato, ker sem že star. Veste, radio rad poslušam. Tito je strašen fejst dedi, veliko je pomagal nam starim ljudem.«

Imela sta tri otroke, dva sina in hčerko. Danes imata osem vnukov in sedem pravnukov.

Marjeta: »Včasih sva se skregala, stepla pa se nisva nikoli. Veste, sedaj je lepo živeti. On ima pokojnino, sama še kaj narediva in hraniva denar, da bova kupila kakšnega debelega prašička. Ja, včasih je bilo hudo. Služila sem, penzije pa nimam.«

Nejc: »Kaj boš, saj si pri meni delala, zato ti pa dam pol penzije.«

Marjeta: »O, Nejc je bil pa vedno priden. Res mi da denar, pa saj ga nimam za kaj porabiti zase.«

Nejc: »Kaj priden, priden! Tako sva naredila, da moški v hiši nosi hlače, skupaj pa skrbiva za denar.«

Hudomušno jo je pogledal, se nasmejal in zmigal z glavo, kar je njegova stara navada:

»Ko smo bili mladi, smo ga pili pa stekli smo se tudi. Včasih sem jih dobil po pučki. Vi, ko ste mladi ne veste, da se na Stranicah ra-

di tepejo. Enkrat smo se udarili, pa je eden padel mrtev. 24 ur sem bil v arestu. En dan sem bil pa zaprt v Avstriji, ker so nas dobili, ko smo špitali ajnc. Danes ne bi več igral. Človek kmalu spozna, da se da denar uporabiti za kaj drugega kot za karte.«

Nejc v svojem burnem življenju ni spoznal samo Stranic. Bil je tudi v Moskvi pred oktobrsko revolucijo.

Na mizo je priromal literček domačega, snaha pa je še narezala nekaj za pod zob.

»Se vedno ga spijem, no, zdaj ga raje požiram. Dva

deci na dan doma, v gostilno pa zavijem na pelinkovec. Danes sem že pil, ker sem ravno dobil penzijo.«

Največ je takoj oporekal, češ, da alkohol ni nevaren, če ga znaš popiti v pravih količinah.

Marjeta: »Saj ne da bi pil. Se raje je, krompir, žgance in govedino ob nedeljah.«

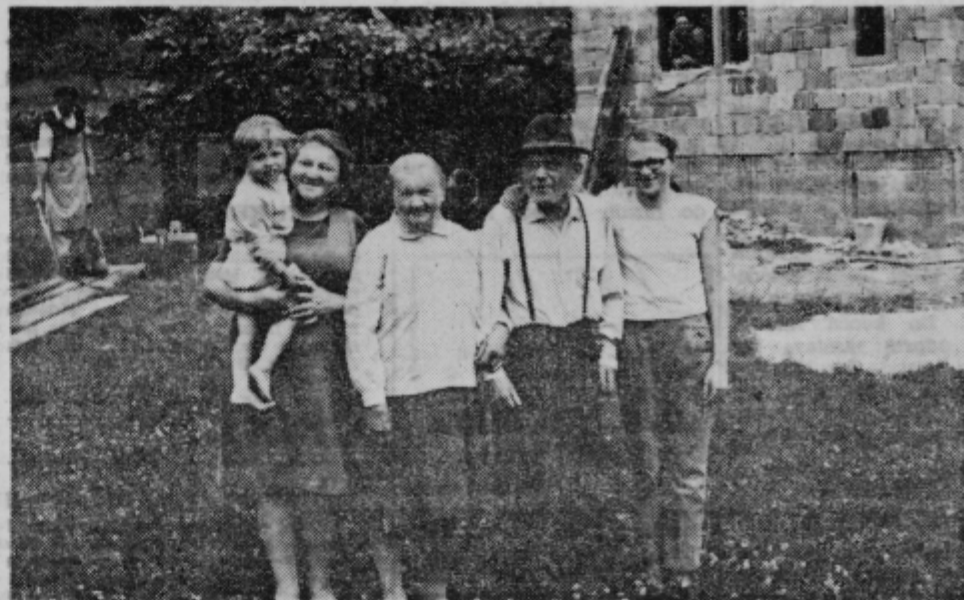
Nejc: »Veliko sem videl, povsod je bilo veselo, vsaj zdaj se mi zdi, čeprav je bilo veliko težkih dni in let. Toda kaj, pozabimo zdaj na to. Zelim si samo to, da bi živel še pet let. Rad bi učkal devetdeset, potem pa kar bo, bo!«

Prošnji za fotografijo sta rada ustregla. Marjeta ga je ljubeče pogledala in prišla pod roko, on pa:

»No, kaj se me pa tak tišiš, kaj ne veš koliko sva stara,« se je nasmejal in pomigal z glavo.

Da, takšen zakon, star šestdeset let, je pravi biser med zakoni. Skregala da, stepla ne, razumela je ona njega in on njo, pogovarjala sta se o skupnih težavah in marsikateri svojo zamolčala pred drugim. Lepo je bilo, da bi še le bilo dolgo vrsto let.

MILAN SENICAR
TONE VRABL

ČRNI GALEB PRISTAL MED KAPNIKI

Ni nedelje v poletnih mesecih, da bi mladi fantje, večinoma iz Prebolda, zdržali doma, se potepali tako kot drugi na bazen in v njem zaplavali ali pa posedali po gostilnah in tekmovali, kdo bo povedal več praznih besed. »Črni galeb« ob nedeljah zjutraj vzleti in polet se mu ustavi v globačah in brezneh, v temnem svetu, ki ga s svojo lepoto napolnjujejo kapniki. Fantje raziskujejo kraške jame, ki jih je na področju zlasti zgornjesavinjske doline veliko. Vsako jamo premerijo in napravijo načrt. Podatke zbirajo v posebnih katastrih. Seveda tudi fotografirajo, veliko fotografirajo, kajti pravijo, to jim je v zimskih mesecih, ko v jame ne morejo, najlepši spomin na opravljeno delo.

Pred dnevi so dosegli nov

globinski rekord, kajti na Dobrovljah so se spustili 140 metrov globoko. Takole v svojem dnevniku o poti in raziskovanju jame piše vodja skupine »Črni galeb« Toni Vedenik:

»Po enourni vožnji po še kar dobri cesti smo se pripeljali do kmeta Ramšaka na Dobrovljah. Tukaj naj bi bil naš glavni stan za dva dni. Zložili smo opremo iz avtomobilov in se odpravili po poti proti »Neskončnemu breznu«.

Sam vhod v brezno je bil precej ozek, zato smo ga morali razširiti. Ko je bilo s tem opravljeno, se je šele pričela prava akcija. Namestili smo vitel na bližnje drevo in pripravili vse za spuščanje v brezno. Prvi naj bi se spustil Rudi Krajnc, ki je že čakal pripravljen. Priče-

li smo ga zbadati, če ga je kaj strah? Bil je res v obraz bolj bleed in tudi govoriti se mu ni kaj dosti dalo. Ko se je privezal na jekleno vrv in obvisel nad temnim žreliom nas je še enkrat žalostno pogledal preden je izginit v temno globino. Ze čez nekaj trenutkov se je oglašil po telefonu in nam opisoval, kaj vse je videl med spuščanjem. Po 30 metrih po kakšnih 3-4 m širokem breznu se mu je pod nogami odprl velik prostor širok približno 20 m in dolg 30 m. »Kapniška dvorana« kot jo je kasneje krstili, ko je videl, da jo krasijo vse polno kapnikov raznih oblik in velikosti. »Pristal sem na polici ob robu brezna« — nam je javljal po telefonu. »Sedaj se bom malo sprehodil in razgledal po jami,« nam je javil in

prekinil zvezo. Mi zgoraj smo vsi nestrpni čakali nadaljnjih poročil. Čez čas se Rudi zopet oglašil in pravi, da je dvorana zelo lepa, kjer ne manjka kapnikov in drugih sigastih tvorb. Kapniki da se odlikujejo po svoji izredni čistosti in velikosti, kakršnih še nikjer drugje ni videl. Nadalje je še rekel, da bi ga spustili naprej v eno od treh brezov, ki so zijala ob robu police, na kateri je prej pristal.

Pričeli smo ga spuščati naprej v globino in upali, da bo prej pristal na dnu kakor bo nam zmanjkalo »zajle« na vitlu. Prišel se je odvijati že zadnji navoj, ko od spodaj ni bilo slišati še nobenega astoja. »Še 5 m«, reče Hori, v tem pa se že zasliši nečloveški krik, da nam zledeni kri v žilah. Vsi obstanemo, kot pribiti, misleč na najhujše, ko se zopet oglašil iz globine »spuščaj«. Vsi si oddahnemo in ga spuščamo še naprej. V tem pa se že oglašil Rudi, da je prispel na dno. Hitro ocenimo, da je pristal na približni globini 100 metrov. Izgleda, da bo padel na štiri rekord, če bo le še kakšnih 40 metrov globlje, se oglašil Drago. Ko izvemo, kako je spodaj, sem jaz na vrsti za spust. Privežem se na konec žice in hajdi v temno globino. Po precej hitrem spustu, švignem mimo police, kjer je Rudi prvi pristal in že vidim daleč pod sabo majhno lučko, ki mi kaže pot. Po nekaj minutah zagledam Rudija v Veliki dvorani, kot smo jo kasneje imenovali in jo na hitro ocenim; dolga 26, široka 12-15 m. Odvežem se in z Rudijem se pričneva razgledovati naokrog. Med tem se spustijo dol še Srečo, Ivan, Koko, Drago, Miša in pričnemo s

našim delom, to je risanjem, merjenjem in raziskovanjem jame. Srečo je odkril stransko razpoko v Veliki dvorani, ki ga je pripeljala na rob novega brezna. Torej nadaljevanje! Prvi se spusti po lestvicah, ki smo jih spustili v globino, Srečo. Ko prispe Srečo do dna brezna nam javi da se konča in da je do tja globoko 41 metrov. Hura, pa smo le po točki naš lanski rekord iz 130 m »Kebrove luknje« na Golteh, se vsi navdušeni deremo in hitimo javljat po telefonu veselo novice.«

Šele zvečer so prišli iz jame vsi mokri in utrujeni, vendar veseli, ker so opravili pomembno delo. Za večerjo so imeli »jamarsko obarbo«. Pravijo, da je bila izredno dobra. »Potem smo posedli po travi pred hišo kmeta Ramšaka. Med pogovorom o tem in onem smo osušena grla zalivali z izabelo in hruskovcem, s katerim nas je častil gostitelj kmet Ramšak. Jamarska pesem je dolgo odmevala v noč, potem pa nas je le premagala utrujenost. Drug za drugim smo izginitili na kozolec, kjer smo se zarinili v sveže posušeno seno in zasanjali o novih jamah in brezneh, ki jih bomo še raziskali.« Tako končuje zapis o novo odkriti jami na Dobrovljah Toni Vedenik.

Letos so raziskali in izmerili že šest brezov in štiri jame na področju Savinjske doline. Nadaljnja pot jih bo vodila zlasti na področje proti Laškemu in Zidanemu mostu ter Dobrni in Slovenskim Konjicam, kjer je še veliko neraziskanih jam. Izmerili bodo tudi znamenito Potočko zijalko, ki kljub dolgoletnemu odkritju še zdaj nima »osebni« podatkov. Urejevanje dokumentacije in raz-

iskovanje, to je njihovo nedeljsko razvedrilo. Zaupno pa so povedali da pripravljajo tudi nekakšno tiskano izdajo »vodilca po jamah«, ki so jih oni odkrili. Podatke imajo več ali manj zbrane, potrebujejo samo še nekaj denarja. Ideja je odlična in upajmo, da jo bodo »črni galebi«, ki vsako nedeljo pristajajo med kapniki, lahko tudi realizirali.

Tekst: T. VRABL
Foto: T. VEDENIK

Pri kmetu Ramšaku je bil glavni štab. Veselja ni bilo konec, ko so dosegli nov globinski rekord.

Takole je »črni galeb« Ivan Drev obvisel na »zajlic« v globini stotih metrov v srcu Dobrovelj...

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA

Za danes smo vam spet pripravili nagradno slikovno križanko, da lahko v vročih dopustniških dneh združite prijetno s koristnim. Nagrade za pravilne rešitve pa so:

1. nagrada: 50 din
2. nagrada: 30 din
3. nagrada: 20 din
4. nagrada: 20 din
5. nagrada: 10 din
6. nagrada: 10 din
7. nagrada: 10 din

Rešitve pošljite do vključno ponedeljka, 26. julija na naslov **NOVI TEDNIK, CELJE**, Gregorčičeva 5. Na kuvertu pripišite »NAGRADNA KRIŽANKA«, ob robu križanke pa svoje ime in točen naslov.

**SPREMLJAJTE
TV
PROGRAM
Z REVIJO
STOP
V ROKI**

horoskopi

21. marec
20. april

Načrt se enkrat dobro premislite, niste vsega upoštevali. Znanec vam bo nekaj očital. Presenečenje v soboto. Potovanje bo kratko.

24. sept.
23. okt.

Malo več prizadevnosti vam ne bi škodovalo. Odložili boste potovanje. v službi boste dobili ustrezno priznanje.

21. april
20. maj

Bodite bolj tolerantni. Sorodnik vam bo nekaj svetoval. Ne vozite pozno ponoči! Zahtevajte svoje, imate prav.

24. okt.
22. nov.

Problem boste uspešno rešili. V ponedeljek pristržno srečanje. Sprememba bo zapletena, ampak nujna. Pazite na zdravje.

21. maj
21. junij

Ne verjemite vsega, kar vam pravi sosed, vmes je nevoščljivost. Potovanje bo prijetno, pa tudi drago. Odgovorite na pismo.

23. nov.
21. dec.

Smešna novica vas ne bo presenetila. Znanec vrnete storjeno uslugo. Razmislite o predlogu sorodnice. V petek boste zelo družabni.

22. junij
22. julij

V hiši nesporazum. Popustite - nimate vedno prav. V ponedeljek premislite, izbira ne bo lahka. Zaslužek.

22. dec.
20. jan.

Opustite načrt, ne boste ga mogli izpeljati. Na potovanju boste imeli manjše nevednosti, pa jih boste z lahkoto uredili.

23. julij
23. avgust

Velika zmeda bo na svoj način zabavna. Ne razmišljajte preveč, ker ne morete veliko spremeniti. V torek se o vsem pogovorite.

21. jan.
18. febr.

V družbi se boste prijetno počutili. Bo pa tudi malce utrujajoče. Nekdo čaka na vaš predlog. V ponedeljek se odločite, ne bo vam žal.

24. avgust
23. sept.

Bodite previdni. Delo se vam bo izplačalo. Pozabili ste na neko obljubo - zamera. V soboto bodite pripravljeni na presenečenje.

19. febr.
20. marec

Na neprijetnosti pozabite, niso tako pomembne. V družinskem krogu razgovor, ki vam bo dal misliti. Potovanje bo dolgočasno.

KONJSKA SILA		AVSTRIJSKI SKLADAT MADŽAR POREKLA	PERZIJSKI LIRIK	PIJAČA GRENKE- GA OKUSA	KONTI- NENT
DRUŠČINA		POLJSKO OPRAVILNO			
HOLAND SLIKAR		QUICK			
HITROST	NADZORO VANIE	EGULIA			
BONAPARTE NAPOLEON	PROSTOR ZA IZOBRAŽEVANJE	KARLOVA REP			
GLAVNO MESTO BURME	KARLOVA REP	KOSITER	KARLOVA REP		
MLEVSKI PROIZVOD	SLOVNIČNI POJEM				
IVAN ZAJEC	ENAKI ČRKI	KRKA PRI GRIEVNICI			
DEL OBRAZA	STANE SEVER	SOROVNICA			
UMETNO- ST (LAT.)	MAIHN VEJA	ROMANJSKA BENARNA ENDIA			
NOVI SAD		TOMA	KRALJEVIČ IZ MAHABHA- RATE	NADAV	
RUŠKA ARHITETA		KEVANJE			
HRIB PRI BEOG					

križanko sestavi: zvoniko koren

NOV PIONIRSKI DOM V CELJU

Vzporedno s potrebami varstva predšolskih otrok, zaradi prezaposlenosti staršev, slabih socialnih in družinskih razmer, je dolgo časa rasla tudi potreba po varstvu šolarjev. V mejah možnosti, prostorskih in materialnih, so šole in vzgojno varstvene ustanove odprle oddelke, kjer se pred in po končanem pouku zadržujejo učenci različnih razredov.

Pridobivanje novih možnosti za razširjanje in kvalitativno razvijanje vzgoje in varstva šolskih otrok ima tako velik pomen, da ne moremo spregledati novo zgrajenega objekta v ulici 29. novembra, ki se ga je v času gradnje zaradi namembnosti oprijelo ime »Pionirski dom« in se bo dalje imenoval po padli borki Cvetki Jerinovi. V njem bo z novim šolskim letom (otroke bo možno uradno prijavit po 20. avgustu) poskrbljeno za prijetno bivanje pred in po pouku za šestnajst oddelkov, to je za približno 320 šolarjev. Prostori so sodobno urejeni. V njih bo ob učnovzgojnem delu mogoče razvijati vzdušje domačnosti in topline, to, kar je manjkalo otrokom tam, kjer se je običajno v istih ali vsaj enakih prostorih odvijal pouk in podaljšano bivanje.

Velikega pomena je sodobno opremljena kuhinja v spodnjem delu tega objekta, ki bo z zdravo prehrano oskrbovala šeststo otrok, kar je ob ugotovitvah, da je mnogo naših

otrok podhranjenih, ki se iz različnih vzrokov pomanjkljivo hranijo, še pomembnejše.

Poleg lepo urejenih prostorov bo šolarjem na razpolago velik prostor - dvorana, v katerem se bodo glede na prostorske možnosti lahko odvijale svobodne dejavnosti kot so: dramski, folklorni, ritmični krožek, razne prireditve in proslave. Program za svobodne dejavnosti je pripravilo Društvo prijateljev mladine Celje.

Enakovredne omembe je vreden tudi opremljen prostor za fotografski krožek, ki začne zelo zgodaj zanimati predvsem fante, za kar pa tudi deklice niso brez interesa.

Vzgojno izobraževalno delo bodo prevzeli učitelji, ki bodo najbolj ustrezali razpisnim pogojem. Za predmete, ki delajo osnovnošolcem največ težav, predvsem matematika in jezik, pa bodo dodatno poskrbeli predmetni učitelji. Da bi čimbolj smotno izkoristili prosti čas otrok, torej čas izven šolskih obveznosti, bodo k svobodnim aktivnostim pritegnili razne zunanje sodelavce - strokovnjake, ki bodo še bolj obogatili vsebino vzgojnega dela v času bivanja šolarjev v zavodu.

Financiranje zavoda bo delno družbena naloga, delno skrb staršev. Sredstva za investicijo izgradnje zavoda so se zbrala v skladu Temeljne skupnosti otroškega varstva Celje in z delnim kreditom Republiške temeljne skupnosti otroškega varstva. Njegovo funkcionalno vzdrževanje - vzgojno izobraževalni del - bo pokrivala Temeljna izobraževalna skupnost Celje, materialne stroške pa bodo krili starši. Oskrbnina, oziroma vzgojnina, bo diferencirana

po materialnih zmogljivostih staršev. Torej bo upoštevano socialno stanje družine. Tistim, ki bodo finančno šibkejši, bo družba prispevala nekoliko več, kot tistim, ki imajo boljši življenjski standard. Tako bodo prispevki stopnjevani glede na družinski dohodek. S tem bodo imeli možnost varstva vsi otroci, ne glede na njihov socialni položaj. Verjetno je tako humano načelo vsem osvojljivo. Varstvo in vzgojna pomoč sta potrebna vsem otrokom, zato naj bo ta zavod namenjen vsem. Ne le tistim, ki jih pestijo slabi učni uspehi in tistim, ki jih označujemo za problematične ali težko vzgojljive - čeprav so se do podaljšanega bivanja otrok v šoli zavzemala predvsem taka stališča. Ob prezaposlenosti staršev je organiziranega varstva potrebnih vedno več otrok. Sicer so doma in na cesti brez pravega nadzorstva, kar se nedvomno poleg vzgojnih težav najmočneje odraža na njihovih učnih uspehih.

Smoter organiziranega varstva šolarjev je zelo širok. stvo in pomoč pri učenju, mu razvijati delovne navade, smisel za red, organizacijo dela in prostega časa, dati smotno vsebino prostemu času, oskrbovati njegove telesne potrebe, skratka, vzgajati in izobraževati otroka v okviru vseh njegovih sposobnosti in zmogljivosti v vsestransko zrelo in zdravo osebnost. Za uresničevanje tako zahtevnega in lepega vzgojnega smotra so potrebni določeni pogoji, ker menimo, da je glede tega zavod »Cvetke Jerinove« dobro zasnovan, upamo na njegove najboljše uspehe.

ANA CETKOVIĆ

NOVO

V ŠIROKEM PROGRAMU

GORENJE

KUHINJA MNOGIH KOMBINACIJ - KUHINJA VAŠIH ŽELJ

**SODOBNA KUHINJA JE SESTAVA
POHIŠTVA IN GOSPODINJSKIH APARATOV,**

KI VAM POSTAVLJENI NA PRAVO MESTO
PRIHRANILJO VELIKO TRUDA IN ČASA
GORENJE PROIZVAJA OBOJE

Vsem delovnim ljudem
in občanom čestitamo
za praznik občine Celje —

20. JULIJ:

SKUPŠČINA
OBČINE CELJE

KOMITE OBČINSKE
KONFERENCE ZKS CELJE

OBČINSKA KONFERENCA SZDL
CELJE

OBČINSKI SINDIKALNI SVET
CELJE

OBČINSKI ODBOR ZB NOB
CELJE

OBČINSKA KONFERENCA ZMS
CELJE

VSEM OBČANOM
CELJSKE OBČINE
ČESTITAMO
ZA OBČINSKI PRAZNIK

TOVARNA AROM
IN ETERICNIH OLJ

 ETOL
CELJE

Vsem potrošnikom in občanom
iskrene čestitke ob prazniku celjske občine
z željo za novimi delovnimi uspehi.

TEHNO-MERCATOR CELJE

Vabi vas

VELEBLAGOVNICA

V CELJU

Vsem svojim odjemalcem,
potrošnikom in prebivalcem
celjske občine
čestita za občinski praznik

VELEBLAGOVNICA
TEHNO
CELJE

in se še naprej priporoča
s svojimi izvrstno založenimi
oddelki

DELOVNIM LJUDEM
CELJSKE OBČINE
ČESTITA ZA NJIHOV
PRAZNIK

INDUSTRIJA
AEROTERMICNIH NAPRAV

KLIMA
CELJE

Čestitamo prebivalcem celjske občine za praznik 20. julij.

TVO

TOVARNA
VOLNENIH ODEJ
ŠKOFJA VAS PRI CELJU

Izdelujemo najboljše volnene odeje
v lepih barvah in deseni.

Odlična kvaliteta, ugodne cene.

VODSTVA GASILSTVA V 100 LETIH

28. septembra bo poteklo 100 let, odkar je celjska požarna bramba sporočila mestnemu zastopstvu, da je bil izvoljen odbor, za poveljnika pa KAREL MATHES, lastnik pivovarne. Bil je poveljnik pet let, na občnem zboru leta 1876 pa je odklonil mesto poveljnika in se preselil v Gradec. Njega je nasledil leta 1877 PACCHIAFFO, 1878 pa JULIUS RAKUSCH. Leta 1882 je bil za poveljnika izvoljen JOSEF SIMA. Deželna zveza požarnih bramb je bila razdeljena na okrajne požarne brambe. Celjska bramba

je bila dodeljena 21. okrajni požarni brambi, Josef Sima pa je bil tudi prvi okrajni poveljnik. Josef Sima je bil 1889 izvoljen za častnega člana celjske požarne brambe ter je tega leta umrl v Gradcu. Na občnem zboru 1891 je bil za poveljnika izvoljen ANTON EICHBERGER. V času njegovega vodenja je bramba prišla v krizo. Leta 1895 so sklenili prostovoljni razpust društva. Člani so bili pripravljani opravljati gasilsko službo le še šest tednov. Po posredovanju župana Gustava Stiegra je k obrambi

pristopilo 39 novih članov. Po prečitaniu imenskega seznama je poveljnik Eichberger izjavil, da bodo vsi člani ponovno pristopili k požarni brambi in jo tako močno okrepili. V naslednjih letih je bilo vodenje požarne obrambe zelo uspešno. Poveljniško mesto je Anton Eichberger zaradi bolezni odložil 18. 8. 1904. Izvolili so ga za častnega poveljnika, saj je polnih 15 let opravljal to dolžnost. Za njim je vodstvene posle prevzel njegov namestnik.

KAREL FERJEN

Rodil se je 1869, po poklicu trgovec, Celje, Prešernova 3. V gasilsko društvo se je vpisal 1894. Kot poveljnik je leta 1905 iz svojih sredstev kupil požarni brambni rešilni prt. Funkcijo poveljnika je opravljal do leta 1913, ko so ga izvolili za častnega poveljnika. Po prvi svetovni vojni 1919 je zopet prevzel poveljstvo gasilskega društva. Po nekaj letih je bil znova častni poveljnik. Sodeloval je tudi v Zvezi gasilskih društev, na sliki iz leta 1911 sedi v sredini kot predsednik zveze. Na občnem zboru društva Celje-mesto je leta 1933 prejel priznanje za štiridesetletno delo v gasilstvu.

Namestnik poveljnika Ferjena je bil že leta 1908 PETER DERGANZ. Bil je mestni ekonom in od njega je bilo odvisno, če so bili konji na razpolago za potrebe gasilstva. V času prve svetovne vojne 1914—1918 je bil Derganz poveljnik mestnih gasilcev.

Po prvi svetovni vojni, ko so Karla Ferjena izvolili za častnega poveljnika je bil poveljnik do 1936 JOHANN

JELLENZ. Med tem je bil za krajšo dobo (1925—1927) poveljnik Slovenec FRANJO KOREN, pekovski mojster. Leta 1936 preide gasilsko društvo v slovensko upravo. Za predsednika je bil izvoljen Franc Dobovičnik, za poveljnika pa FRANC KOSIR.

KONRAD GOLOGRANC

Rodil se je 12. 2. 1887 v Celju kot sin zavednega Slovence. Po opravljenem izpitu je leta 1920 postal samostojen stavbenik vse do druge svetovne vojne. Okupator ga je 1941 zaprl in z družino izselil v Srbijo. Po vrnitvi 1945 je bil gradbeni inšpektor do svoje upokojitve. V gasilske vrste se je vpisal leta 1912, ko se je ustanovilo slovensko gasilsko društvo Gaberje. Izvolili so ga za prvega poveljnika. Po odhodu predsednika Franca Pušnika je postal Konrad Gologranc predsednik Gasilskega društva Gaberje. Ko so Gasilsko zajedno dravske banovine v Ljubljani vodili Barle, Turk in dr. Kodre, je bil Konrad Gologranc najprej delegat, pozneje pa podstarosta gasilske zajednice za celjsko območje. Bil je tudi v odboru Gasilske župe žalec in pozneje Gasilske župe sreza Celje. Po smrti dr. Bergmana so ga izvolili za načelnika oz. starešino gasilske župe, katero funkcijo je opravljal od 1926 do 1941. Konrad Gologranc je za svoje več kot petdesetletno delo v gasilski organizaciji prejel številna meddržavna, državna in gasilska odlikovanja.

KAREL KOSTOMAJ

Takoj po osvoboditvi je prevzel dolžnost organizacije in vodstva gasilstva kot okrajni gasilski poveljnik. Kot dober strokovnjak v gasilstvu je sodeloval pri organizaciji požarne varnosti na terenu in v industriji ter pomagal pri sestavi gasilskega zakona in pravilnika. Iz

zdravstvenih razlogov je moral odstopiti vodilno mesto v Mestni gasilski zvezi in se posvetiti samo svojemu matičnemu društvu Gaberje, kjer je prevzel organizacijo gradnje novega gasilskega doma. Zaradi bogatih izkušenj je bil vključen v strokovno tehnični svet Gasilske zveze LRS. V tej funkciji je prevzel inšpektorske naloge za Celje-mesto, Celje-okolico, Soštanj in Slovenj Gradec. Te naloge je kljub bolezni vestno opravljal. Poleg številnih gasilskih odlikovanj je prejel tudi medaljo zasluge za narod. Umrl je 10. 12. 1952.

BERVAR DOLFE

Rodil se je 1894 v Gornjem gradu. Od leta 1910 je bil v službi na sodišču, pozneje na državnem pravništvu. Leta 1914 je moral k vojakom. 1918—1919 pa se je udeležil borb za severno mejo. Gasilski organizaciji je bil naklonjen že v mladeniški dobi. Zelen je pristopil k celjskim gasilcem, vendar ga kot zavednega Slovence niso sprejeli. Na pobudo župana dr. Goričana je stopilo v gasilsko društvo precej zavednih Slovencev, med njimi tudi Dolfe Bervar leta 1933. Po smrti Jerneja Vengusta je bil 1935. leta izvoljen za tajnika gasilske župe. To funkcijo je opravljal do 1941. Bil je tudi tajnik matičnega društva od 1939 do 1941. Leta 1941 ga je okupator zaprl in izselil. Po vrnitvi v Celje je služboval pri okrožnem državnem tožilstvu do upokojitve leta 1949. Leta 1945 je bil postavljen za poveljnika okrajnega poveljstva do 1947. Nato je bil od 1950—1954 tajnik okrajne gasilske zveze Celje-okolice, od 1957—1960 pa tajnik občinske gasilske zveze Celje. Za svoje požrtvovalno delo je prejel razna gasilska odlikovanja ter medaljo zasluge za narod.

TONE SPES

V gasilsko društvo Celje-mesto se je vpisalo leta 1937 ter ga štejem med gasilce, ki so prevzemali dolžnosti po odhodu zagriženih Nemcev. Na prvem občnem zboru po osvoboditvi je bil izvoljen za podpoveljnika, od 1948—1956 je bil poveljnik društva. V Mestni gasilski zvezi je opravljal funkcijo podpoveljnika, ob osnovanju občinske gasilske zveze Celje leta 1955 pa je bil poveljnik zveze. V naslednjih letih je bil več let komandant brigade okrajne gasilske zveze. Tone Spec ni bil samo operativni vodja, bil je tudi dober organizator. Mnogo je storil za popularizacijo gasilske organizacije. Ob formiranju poklicnega gasilskega voda je bil Tone Spes njegov prvi vodja. Razvoj in rast poklicnega voda in pozneje poklicne čete sta plod njegovega požrtvovalnega dela. Prav posebno se je izkazal ob gradnji novega gasilskega doma za poklicne gasilce. Za svoje delo v gasilski organizaciji je prejel številna priznanja in odlikovanja, leta 1965 pa vezavno odlikovanje — Red dela s srebrnim vencem.

(Dalje)

Proslava je pod pokroviteljstvom predsednice skupščine občine Celje tov. Olge Vrabičeve.

SPORED PROSLAVE

24. julija 1971 ob 9. uri velika gasilska vaja vseh gasilskih enot, civilne zaščite in Rdečega križa na predelu Cinkarne, EMO, Klime, IFA in LIK Savinja.

ob 11. uri prikaz gašenja lahkovnetljivih tekočin na starem sejnišču pri Cinkarni, izjava tovarna PASTOR iz Zagreba, sodelujejo poklicni gasilci iz Maribora in Celja.

ob 16. uri slavnostna seja občinske gasilske zveze Celje v Narodnem domu.

25. julija ob 9. uri velika gasilska parada s prikazom razvoja gasilstva, po mestnih ulicah, nato v mestnem parku slavnostno zborovanje.

Zbirališče gasilskih ešalonov je v Ulici Moše Pijade (ob atletskem stadionu in Jenkovi ulici, parada pa bo krenila po Kersnikovi ulici mimo Ojstrice na Trg V. kongresa (mimo tribune) do kolodvora in preko mostu v mestni park.

Informacijska služba v dneh proslave je na sedežu občinske gasilske zveze v Celju, Dečkova cesta (dom poklicnih gasilcev).

LOVEC V ŽABI

NOČNI LOV AVTOMOBILISTA Z UPORABO HIDRAVLIKE

Naj v uvod v zgodbi o nenavadnem lovu na celjskih cestah znova zapišemo, da je vse preveč nesreč zaradi brezobzirnosti udeležencev cestnega prometa, še posebej voznikov osebnih avtomobilov. Žal pa se najdejo tudi takšni, ki kljub temu, da povzročijo nesrečo — čeprav majhno — ne počakajo na mestu dogodka, da bi pošteno plačali, kar so zagrešili. Tako je bilo tudi pred dnevi, vendar, da je zgodba zaradi pogumne udeležbe dunajskega voznika dobila drugačen epilog.

Kazalci na ura so kazali točno 23.00, ko je Verneza Retthev z Dunaja vozila z osebnim avtomobilom iz Sempetra proti Ljubljani. Ko je pripeljala v bližino mostu čez Savinjo, je z leve strani pripeljal fičkar in pri zavijanju proti Celju zavozil na njeno polovico vozišča. Trčil je v leva vrata in levi zadnji blatnik avtomobila avstrijske državljanke, ki je po trčenju obstala na skrajni desni strani cestišča. Fičkar ni počakal, ampak je nadaljeval vožnjo proti Celju.

In sedaj se prične zgodba ociroma lov vreden TV serije »Maščevalci«.

Za avstrijsko voznico je peljal z »žabom« Dunajčan, 26-letni Karel Welkens. Ko je videl, da je fičko po nesreči odpeljal, je takoj obrnil in se zapodil za njim. Celjan je gotovo opazil zasledovalca, saj se je umaknil v bližini tovarne Aero v Sempetru, ker je imel Dunajčan

mного močnejši stroj. Dunajčan je fičkarja dohitel pri tovarni in mu dajal svetlobne signale, da bi ustavil. Rezultata ni bilo. Teda j se je Welkens domislil nečesa, kar se nismo videli niti v kriminalkah.

Verjetno veste, da ima »žaba« hidravlični sistem za spuščanje in dviganje. Tako je na gladki in hitri cesti popolnoma nizka, tam, kjer je cesta slaba pa se lahko dvigne.

Dunajčan je pripeljal tik za fičko in spustil svoje vozilo s hidravliko do naj-

nižje možne točke. Nato se je dotaknil fička in dvignil svoje vozilo do največje višine, tako, da je s svojim prednjim odbijačem dvignil zadnji del fička in prisilil voznika, da je zaustavil, ker je brez haska pritiskal na plin.

K sreči v tem prometnem dogodku ni bilo telesnih poškodb, materialne škode, ki je v glavnem na avtomobilu Avstrijke, je za 5.000 dinarjev.

Nauk: Bolje je počakati na kraju nesreče. — ivek

S KOLOM NAD OČETA

NEUREJENE DRUŽINSKE RAZMERE POVZROČILE PREPIR IN ZLOČIN

Verjetno ni čudno, da je ljudi v okolici Rogaske Slatine in v sarnem kraju močno razburila novica, da je sin ubil očeta, saj še ni minil teden, ko so v teh krajih zabeležili, da je žena ubila moža. Marsikdo si je ob tem zastavil vprašanje: kaj se dogaja z ljudmi? Najbolj so se začudili delavci v obratu priprave zmesi v steklarni Rogaska Slatina, kjer sta delala oče in sin, 48-letni MILAN in 19-letni BRANKO PODHRAŠKI, oba iz vasi Brezna na Hrvaškem. Začudili so se zato, ker so dolga leta poznali Milana Podhraškega kot dobrega in pridnega delavca ter pridnega in prijaznega sodelavca.

Zločin se je zgodil na dan, ko so v steklarni izplačali osebne dohodke. Oče je bil zaposlen v steklarni že več kot 18 let, sin pa je bil sprejet na delo na prošnjo očeta pri generalnem direktorju. Morda je kdo vedel za družinske razmere, vendar ni nihče pričakoval tako tragičnega konca. Kot kaže — ne da bi poznali dejstva preiskave — je bil večkratni vzrok preprirov, da sin ni hotel prispevati ničesar za domačo oskrbo, kljub temu, da je zaslužil. Pri Podhraških, kjer gospodinjti mati Augusta, niso bili bogati. Krpica zemlje in hišica rista blii v stanju preživljati pet ljudi. Zakonca Podhraški sta imela namreč tri otroke. Oče je pred steklarno sedel na

kolo in se odpeljal proti domu. Kmalu je prispel tudi sin, ki se je peljal v Brezno z mopedom. Prišel se je prepri s staro temo. Oče je očital sinu, zakaj ne prispeva ničesar za domače gospodarstvo. Če zaslužiš sam, ne živi od žuljev staršev.

Kakšne besede so padle med najohjima sorodnikoma, ne ve nihče. Toda starega Podhraškega je prepri tako razburil, da je zagrabil za lopato in skočil proti sinu. Branko je zbežal. Iskal je skrivališče v bližnji koruzi, ko ga je zaustavila soseda Marija Podhraški. Oče ju je dohitel in pričel udarjati po sinu.

Branko Podhraški je zagrabil kol, dolg dva metra, in zamahnil po očetu. Stari Podhraški je obletel nezavesten.

Rešilni avtomobil ga je odpeljal proti bolnišnici, vendar ni bilo več pomoči. Med prevozom v bolnišnico je oče umrl.

Kako je bilo po dogodku smo izvedeli od očividcev, ki so povedali svoje komisiji in preiskovalnemu sodniku. Baje je sin Branko dejal materi:

»Tako, zdaj ga imaš takšnega, kot si hotela...«

Kaj se skriva za temi besedami lahko samo ugibamo. Detaljna preiskava in končno sodna obravnava pa bosta pokazala n vzroke te hude družinske tragedije.

Milan Seničar

10. OKTOBRA ŽREBANJE PRVEGA KOLA DENARNE LOTERIJE V JUGOBANKI

lastniki dinarskih in deviznih hranilnih vlog, vezanih nad 13 mesecev dobe za vsakih 1.000 dinarjev eno srečko. Vse dobitke prvega kola loterije v JUGOBANKI, v skupni vrednosti 1.000.000 dinarjev, bomo izplačali v gotovini.

Vabimo vas, da nas obiščete v naši banki, kjer vam bomo nudili podrobnejše informacije.

JUGOBANKA, Titova 32 in Celovška
106 Ljubljana, Titov trg 7, Celje

13 NOVI tednik

15. JULIJ 1971

mali oglasi

Vsaka beseda v malim oglaševanju stane 0,50 din za naročnike N tednika, 0,80 din pa za ostale. Za oglase pod šifro pa je treba doplačati 2,00 din.

OBVESTILO BRALCEM NOVEGA TEDNIKA

Za oglase objavljene pod oznako napišite prismo ponudbo ki jo zapečaten v pisemskem ovitku in z označbo oznake prinesite ali pošljite na naš oglasni oddelek — Trg V kongresa 10 Za te oglase nimamo naslova zato ga od nas ne zahtevajte! Vse nadaljnje informacije v zvezi s temi oglasi prevzame po dvižu ponudb prinašalec oglasa. Prosimo za dobrohotno razumevanje.

PRODAM

ELEKTRICNI štedilnik Gorjenje prodam ugodno. Ivan Hlađer, Polzela 101.

AVTO Zastava 750, letnik 1961, prodam za 650 din. Franc Perko, Liboje 24, Petrovče.

PAR konjev prodam. Jože Belužič, Runtole 5, Škofja vas.

FIAT 750 prodam poceni. Krsto Medvedovič, Cinkar-niška pot 7, Celje.

SUHE smrekove in borove fosne 5 cm prodam. Ponudbe pod oznako #90.000#.

KRAVO, čistokrvno simental-ko, 5 let staro, 8 mesecev brejo — vozno, prodam. Poženel.

ENOSTANOVANJSKO hišo v centru Dobrne — 11, prodam ali zamenjam za kakršnokoli stanovanje v Celju. Zaradi službe! Ivan Dravinec, Celje, Vilharjeva 7.

STIRIOKENSKI kozolec in 150 l sadno stiskalnico na sieme prodam. Konrad Fazarinc Trnovlje 38, Škofja vas.

TROSOBNO stanovanje s kopalnico v grobem stanju, prodam za 40.000 din. V poštev pride tričlanska družina ali upokojeanci. — Jan-ko Cerovšek, Trnovlje 156, Celje.

VINOGRAD z nekaj gozda z urejeno dovozno stezo prodam ugodno. Ponudbe pod #Sladka goraa.

MOPED V 14 — 4 prestave — in osebni avto Opel Olympia, oboje registrirano za leto 1971—1972, prodam ugodno. Ivan Golob, Ulica Bratov Dobrotinškov 4 — Spodnja Hudinja.

OSEBNI avto VW, prodam ugodno. Kličite po telefonu: 30-15.

GRADBENO parcelo ob cesti v Blagovni ugodno prodam. Franc Komplotsek — Proseniško, Sentjur.

HISO v Gotovljah pri Zalcu z manjšim gospodarskim poslopijem in vrtom, primerno za obrtnika, prodam. Vprašati pri Hugo Antloga, Gotovlje 85.

PARCELO 1500 kv. m. poleg Opreme — Babno, Celje, prodam. Drogenik — Šempeter v S. d. 157.

MLADO, brejo kravo (tretje tele) matafonko, vozno — 400 kg težko, prodam. — Franc Rozman, Razbor 27, Dramlje.

Za gradnjo trgovskega ali gostinskega lokala ugodno prodam parcelo s hišico v centru Laškega. Jože Ojstršek, Marijagradec 19, Laško.

NOVE smuči — jet, ugodno prodam. Bernard Gerčak, Trebše 33, Bistrica/S.

ZARADI selitve poceni prodam: brejo kravo, otroški voziček, kuhinjsko kredenco in razne druge stvari. Kenda, Lava 15, Celje.

KDOR enkrat kupi bo vedno kupil! Piščance rjave holandske pasme z garantirano 90-odstotno nesnostjo že po 5 mesecih, ali brojlerje, pri katerih boste v 2 mesecih dosegli povpreček 3 kg. Nabava vsak dan v valilnici KLANČNIK, Smar-jeta 17, Škofja vas, pri Celju.

Zahvala

V korist slepih so darovali: dr. Ervin Mejak iz Celja, od sodnih poravnjav — 300.— din; dr. J. L. iz Celja, namesto venca na grob pok. ing. A. Komel in pokojnega dr. Korbusa — 100.— din; hišni svet Ljubljanska cesta 26—32 namesto venca na grob Zore Zagar iz Celja — 261,85.— din; namesto venca na grob pokojnega Toneta Grobelnika so darovali 825.— din njegovim prijateljem; namesto venca na grob pokojnega Janeza Ogrizka iz Laškega pa je daroval 100.— din Franc Planinc, Kocbekova 5. Vsem darovalcem se iskreno zahvaljuje Zveza slepih Celje.

ZAHVALA

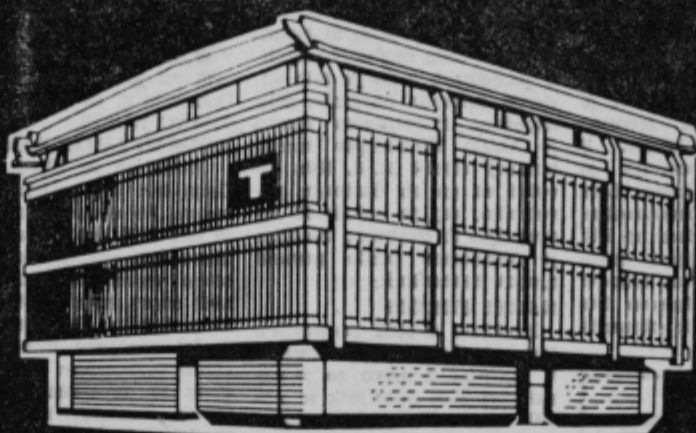
Ob izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in strica

Ivana Spilerja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti in darovali cvetje. Zahvala tudi g. duhovniku, dr. Mikacu, pevskemu zboru, kolektivom in Zvezi borcev NOV Celje-Gaberje. Zalujoča žena, otroci in ostalo sorodstvo.

VELEBLAGOVNICA

V CELJU

VABIMO VAS

IZBIRAJTE NA DVAJSETIH ODELKIH

POLEG TEGA ŠE: DARILNI BON, POTROŠNIŠKI KREDIT, MENJALNICA, BIFE, SERVIS ZA POPRAVILO ČEVLJEV, OTROŠKO VARSTVO! DOSTAVA NA DOM!

TEHNO-MERCATOR CELJE

VEČ gradbenih parcel, 3 km iz Celja, smer Laško, prodam. Električna in voda na parcelah. Vprašati: Štefan Esih, Tremerje 2 — pošta Celje 63.000.

Tri nemške ovčarje v starosti dveh mesecev ugodno prodam. Ogled vsak dan od 19. ure dalje. Zerdoner Jože, Celje, Savinjsko nabrežje 4.

DVOSOBNO stanovanje v centru mesta zamenjam za enosobno v bloku. Pismene ponudbe na upravo lista pod #Takoja#.

UPOKOJENA šivilja išče sobo v centru. Ponudbe pod #Veliko odsotna#.

OPREMLJENO sobo oddam — z garažo in souporabo kopalnice. Anica Partelj, Dobojska 36, Sp. Hudinja — Celje.

ZDRAVNIK z družino išče v Celju ali v bližini Celja stanovanje. Ponudbe pod #Cimpreja#.

FANT, 21 let, išče neopremljeno, lahko podstrešno sobo. Ponudbe pod #Mesto ali bližnja okolica#.

OPREMLJENO sobo v mestu ali okolici išče upokojenka. Pismene ponudbe pod #Takoja#.

RAZNO

ISCENO tovarišico ki bi puzila 6 ur dva otroka na našem domu. Naslov oddajte: Martin Habinc, Celje, Ob železnici 4.

VARSTVO za 9-mesečnega fantka, dnevno 8 ur, išče mo. Sobote proste. Germ Ulica V. Prekomorske brigade 2, Celje.

MATEMATIKO za srednje šole inštruiram. Ponudbe pod #Inštruktor#.

SPREJMEM mlajšo upokojenko za varstvo 7 mesečnih deklice. Vprašati vsak dan od 15. ure dalje pri: Pžmoh, Celje, Vojkova 13/II vhod II.

KUPIM

SLAMO (škop) za kretje strehe, pšenično in rženo, kupim, vsako količino. Ponudbe pošljite na naslov: Engelbert Vizjak, Vrbje 47, pri Zalcu — 63.310.

ZAPOSILITEV

VAJENCA za avtomehanično stroko, po možnosti iz Laškega ali bližnje okolice, sprejemem. — Avtomehaničar Miran Brance, Laško (za restavracije Hum).

VAJENCA sprejemem. Ključavnice Viktor Škoflek, Kersnikova 39, Celje.

STANOVANJE

SAMSKI moški išče garsoniero ali neopremljeno sobo v Vojniku ali Celju. Ponudbe pod #Parikrni prostor za avto#.

SOBO in kuhinjo, za delno popoldansko moč v gospodinjstvu sprejemem. Ponudbe pod #V Celju#.

TRGOVSKA pomočnica išče opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod #15. avgust#.

ZAPOSLENA zakonca nujno potrebujeta prazno sobo v Zalcu. Ponudbe pod #Nujno#.

ZA POLETNE DNI...

VELEBLAGOVNICA
TRNOVNICA
CELJE

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

v a b i

NA VELIKI ROGAŠKI PLES

ki bo v soboto, 24. julija, v vseh prostorih hotela ZDRAVILIŠKI DOM v Rogoški Slatini.

Vodja in konferansje prireditve — Ludvik SIMONČIČ.

Predprodaja in rezervacija vstopnic pri šefu strežbe Zdraviliškega doma.

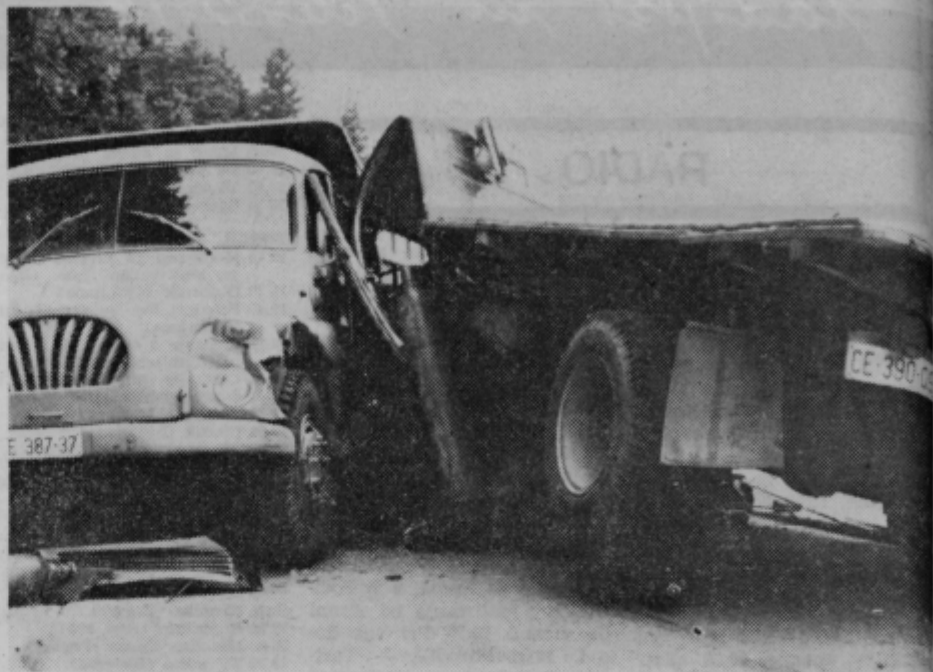
MIZARSKO PODJETJE

POHIŠTVO CELJE

čestita svojim odjemalcem ob občinskem prazniku in se jim še naprej toplo priporoča s svojimi uslugami.

Nova poslovna zgradba Kovinotehne, poleg hotela Celeie ob Mariborski cesti, ni samo ponos trgovskemu kolektivu, marveč tudi Celju. Gre za izreden objekt, ki tudi zaradi arhitektonske ureditve zasluži pozornost. »Nova poslovna zgradba ni samo delovni prostor, temveč tudi element afirmacije in zaupanja kupcev ter dobaviteljev v podjetje.« je na otvoritvi med drugim dejal predsednik delavskega sveta Vinko Kramžar. (Foto: M. B.)

Na prvi strani objavljamo poročilo o prometni nesreči, ki je po višini materialne škode, ki je pri tem nastala, nedvomno med prvimi na našem področju. Na fotografiji je uničen mercedes - tovornjak, ki je prevažal jeklenke, od katerih je ena obtičala celo pod zadnjim kolesom, ena pa ob šoferjev kabin. (Foto: B. S.)

Sedma »Evropa pleše« je zaplesala z vsem svojim bliščem, četudi nekoliko okrnjena. Toda tradicija je po zaslugi Ljubljanske banke ostala, in njena pot bo šla naprej. Velenjska prireditev v mednarodnem obsegu je v soboto, 17. in v nedeljo, 18. julija lepo uspela. Na posnetku: priznanje najboljšim. (Foto: T. TAVČAR)

Krajevni praznik Vojnika 22. julij so praznovali že v nedeljo. Ob tej priložnosti so imeli kratek kulturni program ob spomeniku padlim borcem, nato pa so na pokopališču odkrili spominsko ploščo prav na mestu, kjer so Nemci ustrelili 8 talcev. Podpis in foto: I. Sevšek

VREME

Prevladovalo bo sončno in razmeroma toplo vreme. Občasno nevihte predvsem v popoldanskem času.

sošed sošedu

MOJ TRAVNIK VAŠ TRAVNIK

gume zarijejo po zeleni preprogi nemeneč se za to, čigavo je to in ali ne delajo morda škode. Niso vsi kmetje občutljivi na to, tudi ne nasprotujejo ne, da jih koncem tedna na njegovi zemlji obiskujejo mestni ljudje potrebni razvedrila na bregovih rek, pa vendarle so tudi taki, ki jim to ni prav...

Ni še dolgo tega, ko je družina prispela na prostor, kamor so zahajali že vrsto let. Semkaj pa so zahajali z gospodarjevim privoljenjem. Vprašali so ga, če smejo preko njegovih njiv do brega Savinje, če smejo po njegovi zemlji. Bil je presenečen, ko so ga vprašali in rad je privolil. Pred dnevi pa je pot do Savinje zapirala bodeča žica... Le kaj to pomeni, so se spraševali izletniki in stopili do gospodarja. Pokazal jim je drugo pot do istega mesta ter pristavil, da naj se komodno razmeste in tudi za druge bo dovolj prostora, samo vprašajo naj. Nič ne terja, le to ima rad, da se upošteva, da je to njegov travnik in če bodo vprašali, bo ta travnik postal tudi »njihov« travnik. Prisiljen je bil, da postavi žično prepreko, saj je bila preko travnika že prava izvožena pot, ko so mnogi vozili po njej. Ne meneč se za to, da je ta zemlja last nekoga drugega in da s svojim početjem delajo škodo.

Radi imajo naši kmetje sobotne in nedeljske obiske, radi pa imajo tudi to, da jih povprašamo po dovoljenju, če smemo tja kamor smo namenjeni. Radi bodo dovolili, morda bodo celo prisedli, da bi v pogovoru izvedeli kaj svežih novic.

Njegov travnik je resnično tudi vaš travnik, toda ne brez dovoljenja. Mnogi bodo z veseljem in v miru preživljali prijetno nedeljsko dopoldne, če bodo imeli občutek, da nikomur niso kratili njegovih pravic in da spoštujejo tisto, kar je tuje... —bes

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva, Celje Laško in Zalec — Uredništvo in uprava Celje, Gregorčičeva 5 poštni predal 161 — Urejuje Uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik: Bernard Strmčnik — Tehnični urednik: Jože Cegnar — NOVI TEDNIK

28

Izjava vsak četrtek — Izdaja ga OGP »Delos«, Informacije propagande Celje — Tisak in knjižarje OGP »Delos« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 60 par; letna naročnina 30 din; polletna 15 din Za tujino znaša naročnina 60 din — Tekoči račun 507-1-1280 — TELEFONI: uredništvo 23-69 in 31-05 mali oglasi in naročnina 28-00

**NOVI
tednik**